

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

63. gadagājums

2020. gada 7. septembris

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2020/C 297/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2020/C 297/02	Lieta C-378/16 P: Tiesas (trešā palāta) 2020. gada 16. jūlija spriedums – <i>Inclusion Alliance for Europe GEIE</i> /Eiropas Komisija (Apelācija – Šķērējklauzula – Septītajā pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu pasākumu pamatprogrammā (2007–2013), kā arī Konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammā (2007–2013) noslēgti dotācijas līgumi – Projekti MARE, Senior un ECRN – Komisijas lēmums atgūt nepamatoti izmaksātās summas – Savienības tiesas kompetence)	2
2020/C 297/03	Lieta C-517/17: Tiesas (piektā palāta) 2020. gada 16. jūlija spriedums (<i>Bundesverwaltungsgericht</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Milkiyas Addis/Bundesrepublik Deutschland</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa – Patvēruma politika – Kopējās procedūras starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai – Direktīva 2013/32/ES – 14. un 34. pants – Pienākums starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējam nodrošināt personisko interviju pirms lēmuma par nepieņemamību pieņemšanas – Pienākuma neizpilde procedūras pirmajā instancē – Sekas)	2

2020/C 297/04	Lieta C-584/17 P: Tiesas (trešā palāta) 2020. gada 16. jūlija spriedums – <i>ADR Center SpA</i> /Eiropas Komisija (Apelācija – Šķīrējklauzula – Īpašās programmas “Civiltiesības” laikposmam no 2007. gada līdz 2013. gadam ietvaros noslēgti dotācijas līgumi – Revīzijas ziņojumi, kuros ir apšaubīta noteiktu izmaksu atbilstība – Eiropas Komisijas lēmums atgūt nepamatoti izmaksātās summas – LESD 299. pants – Komisijas pilnvaras pieņemt lēmumu, kas ir izpildes rīkojums, līgumattiecību ietvaros – Savienības tiesas kompetence – Efektīva tiesību aizsardzība tiesā)	3
2020/C 297/05	Lieta C-311/18: Tiesas (virspalāta) 2020. gada 16. jūlija spriedums (<i>High Court</i> (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Data Protection Commissioner/Facebook Ireland Limited, Maximillian Schrems</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Fizisko personu aizsardzība attiecībā uz personas datu apstrādi – Eiropas Savienības Pamattiesību harta – 7., 8. un 47. pants – Regula (ES) 2016/679 – 2. panta 2. punkts – Piemērojamība – Personas datu pārsūtīšana trešajām valstīm komerciāliem mērķiem – 45. pants – Komisijas lēmums par aizsardzības līmeņa pietiekamību – 46. pants – Pārsūtīšana, kurai piemērojamas atbilstošas garantijas – 58. pants – Uzraudzības iestāžu pilnvaras – Datu, kurus trešās valsts publiskās iestādes pārsūta valsts drošības nolūkos, apstrāde – Trešajā valstī nodrošinātā aizsardzības līmeņa pietiekamības vērtējums – Lēmums 2010/87/ES – Standartklauzulas attiecībā uz personas datu pārsūtīšanu uz trešajām valstīm – Pārziņa sniegtās atbilstošas garantijas – Spēkā esamība – Īstenošanas lēmums (ES) 2016/1250 – Eiropas Savienības un Amerikas Savienoto Valstu privātuma vairoga nodrošinātās aizsardzības pietiekamība – Spēkā esamība – Fiziskas personas sūdzība, kuras dati ir tikuši pārsūtīti no Eiropas Savienības uz ASV)	4
2020/C 297/06	Lieta C-549/18: Tiesas (virspalāta) 2020. gada 16. jūlija spriedums – Eiropas Komisija/Rumānija (Valsts pienākumu neizpilde – LESD 258. pants – Finanšu sistēmas izmantošanas noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijai vai terorisma finansēšanai novēršana – Direktīva (ES) 2015/849 – Netransponēšana un/vai transponēšanas pasākumu nepaziņošana – LESD 260. panta 3. punkts – Lūgums piespriest sodanādu)	5
2020/C 297/07	Lieta C-550/18: Tiesas (virspalāta) 2020. gada 16. jūlija spriedums – Eiropas Komisija/Īrija (Valsts pienākumu neizpilde – LESD 258. pants – Finanšu sistēmas izmantošanas noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijai vai terorisma finansēšanai novēršana – Direktīva (ES) 2015/849 – Netransponēšana un/vai transponēšanas pasākumu nepaziņošana – LESD 260. panta 3. punkts – Lūgums piespriest sodanādu)	6
2020/C 297/08	Lieta C-606/18 P: Tiesas (otrā palāta) 2020. gada 16. jūlija spriedums – <i>Nexans France SAS, Nexans SA</i> /Eiropas Komisija (Apelācija – Konkurence – Aizliegtas vienošanās – Eiropas apakšzemes un zemūdens spēka kabeļu tirgus – Tirgus sadale projektu kontekstā – Regula (EK) Nr. 1/2003 – 20. pants – Eiropas Komisijas pārbaudes pilnvaras aizliegtu vienošanos jomā – Pilnvaras kopēt datus bez iepriekšējas pārbaudes un pēc tam tos pārbaudīt Komisijas telpās – Naudas sodi – Neierobežota kompetence)	6
2020/C 297/09	Lieta C-610/18: Tiesas (virspalāta) 2020. gada 16. jūlija spriedums (<i>Centrale Raad van Beroep</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>AFMB Ltd u.c./Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Migrējoši darba ņēmēji – Sociālais nodrošinājums – Piemērojamie tiesību akti – Regula (EEK) Nr. 1408/71 – 14. panta 2. punkta a) apakšpunkts – Jēdziens “persona, kas pieder pie ceļojumu personāla uzņēmumā” – Regula (EK) Nr. 883/2004 – 13. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Jēdziens “darba devējs” – Kravas automobiļu vadītāji, kuri parasti ir nodarbināti divās vai vairāk dalībvalstīs vai Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas (EBTA) valstīs – Kravas automobiļu vadītāji, kuri ir noslēguši darba līgumu ar kādu uzņēmumu, bet ir nodoti cita uzņēmuma, kas reģistrēts šo autovadītāju dzīvesvietas dalībvalstī, faktiskā kontrolē – Uzņēmuma, kam ir “darba devēja” statuss, noteikšana)	7

2020/C 297/10	Lieta C-658/18: Tiesas (otrā palāta) 2020. gada 16. jūlija spriedums (<i>Giudice di pace di Bologna</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – UX/ <i>Governo della Repubblica italiana</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pieņemamība – LESD 267. pants – Jēdziens “valsts tiesa” – Kritēriji – Sociālā politika – Direktīva 2003/88/EK – Piemērošanas joma – 7. pants – Ikgadējs apmaksāts atvaļinājums – Direktīva 1999/70/EK – UNICE, CEEP un EAK noslēgtais pamatnolīgums par darbu uz noteiktu laiku – 2. un 3. klauzula – Jēdziens “noteikta laika darba ņēmējs” – Miertiesneši un vispārējās jurisdikcijas tiesneši – Atšķirīga attieksme – 4. klauzula – Nediskriminācijas princips – Jēdziens “objektīvi iemesli”)	8
2020/C 297/11	Lieta C-686/18: Tiesas (pirmā palāta) 2020. gada 16. jūlija spriedums (<i>Consiglio di Stato</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – OC u.c., <i>Adusbef, Federconsumatori</i> , PB u.c., QA u.c./ <i>Banca d'Italia, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pieņemamība – LESD 63. un nākamie panti – Kapitāla brīva aprīte – LESD 107. un nākamie panti – Valsts atbalsts – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 16. un 17. pants – Darījumdarbības brīvība – Tiesības uz īpašumu – Regula (ES) Nr. 575/2013 – Prudenciālās prasības attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām – 29. pants – Regula (ES) Nr. 1024/2013 – 6. panta 4. punkts – Kredītiestāžu prudenciālā uzraudzība – Eiropas Centrālajai bankai (ECB) uzticētie īpašie uzdevumi – Deleģētā regula (ES) Nr. 241/2014 – Regulatīvie tehniskie standarti attiecībā uz iestādēm piemērojamām pašu kapitāla prasībām – Valsts tiesiskais regulējums, ar kuru kooperatīvajām bankām, kas ir izveidotas kā kooperatīvās sabiedrības, ir noteikts aktīvu sliekšnis un atļauts ierobežot tiesības uz akciju dzēšanu dalībnieku izstāšanās gadījumā)	9
2020/C 297/12	Lieta C-714/18 P: Tiesas (otrā palāta) 2020. gada 16. jūlija spriedums – <i>ACTC GmbH</i> /Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (<i>EUIPO</i>), <i>Taiga AB</i> (Apelācija – Eiropas Savienības preču zīme – Regula (EK) Nr. 207/2009 – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “tigha” reģistrācijas pieteikums – Agrākas Eiropas Savienības preču zīmes “TAIGA” īpašnieka iesniegti iebildumi – Reģistrācijas pieteikuma daļējs atteikums – 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Sajaukšanas iespējas vērtējums – Konfliktējošo apzīmējumu līdzības no konceptuālā viedokļa vērtējums – 42. panta 2. punkts – Agrākas preču zīmes faktiskas izmantošanas pierādījums – Izmantošanas pierādījums “attiecībā uz daļu no precēm vai pakalpojumiem” – Autonomas preču apakš kategorijas noteikšana)	10
2020/C 297/13	Lieta C-771/18: Tiesas (devītā palāta) 2020. gada 16. jūlija spriedums – Eiropas Komisija/Ungārija (Valsts pienākumu neizpilde – Elektroenerģijas un dabasgāzes iekšējie tirgi – Elektroenerģijas un dabasgāzes pārvades sistēmas – Piekļuves nosacījumi – Regula (EK) Nr. 714/2009 – 14. panta 1. punkts – Regula (EK) Nr. 715/2009 – 13. panta 1. punkts – Izmaksas – Maksu par piekļuvi sistēmām noteikšana – Direktīva 2009/72/EK – 37. panta 17. punkts – Direktīva 2009/73/EK – 41. panta 17. punkts – Iekšējās pārsūdzības procedūras – Efektīvas tiesību aizsardzības tiesā princips)	10
2020/C 297/14	Lieta C-73/19: Tiesas (pirmā palāta) 2020. gada 16. jūlija spriedums (<i>Hof van beroep te Antwerpen</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Belgische Staat</i> , ko pārstāv <i>Minister van Werk, Economie en Consumenten</i> , kas atbild par <i>Buitenlandse handel</i> , un <i>Directeur-Generaal van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie</i> , tagadējā <i>Algemene Directie Economische Inspectie</i> ; <i>Directeur-Generaal van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie</i> , tagadējā <i>Algemene Directie Economische Inspectie/Movic BV, Events Belgium BV, Leisure Tickets & Activities International BV</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība civillietās – Regula (ES) Nr. 1215/2012 – 1. panta 1. punkts – Piemērojamība – Jēdziens “civillietas un komercietas” – Prasība par negodīgas komercprakses pārtraukšanu, ko ir cēlusi valsts iestāde, lai aizsargātu patērētāju intereses)	11
2020/C 297/15	Lieta C-80/19: Tiesas (pirmā palāta) 2020. gada 16. jūlija spriedums (<i>Lietuvos Aukščiausiasis Teismas</i> (Lietuva) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – tiesvedība, ko ierosinājusi E. E. (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība civillietās – Regula (ES) Nr. 650/2012 – Piemērošanas joma – Jēdziens “mantošana, kurai ir pārrobežu elementi” – Jēdziens “mirušā pastāvīgā dzīvesvieta” – 3. panta 2. punkts – Jēdziens “tiesa” – Notāru pienākums ievērot noteikumus par jurisdikciju – 3. panta 1. punkta g) un i) apakšpunkts – Jēdzieni “nolēmums” un “publisks akts” – 5., 7. un 22. pants – Vienošanās par tiesas izvēli un mantošanai piemērojamo tiesību aktu izvēli – 83. panta 2. un 4. punkts – Pārejas noteikumi)	12

2020/C 297/16	Lieta C-97/19: Tiesas (otrā palāta) 2020. gada 16. jūlija spriedums (<i>Finanzgericht Düsseldorf</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG/Hauptzollamt Köln</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Muitas kodekss – Muitas deklarācijas – Šī kodeksa 78. pants – Muitas deklarācijas pārskatīšana – Deklarētāja nosaukums – Informācijas par deklarētāja personu grozīšana, lai norādītu uz netiešas pārstāvības attiecību pastāvēšanu – Personas, kas ir ieguvusi importa licenci, netieša pārstāvība)	13
2020/C 297/17	Lieta C-129/19: Tiesas (virspalāta) 2020. gada 16. jūlija spriedums (<i>Corte suprema di cassazione</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Presidenza del Consiglio dei Ministri/BV</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 2004/80/EK – 12. panta 2. punkts – Tišos vardarbīgos noziegumos cietušajiem maksājamās kompensācijas valsts sistēmas, kas garantē taisnīgu un samērīgu kompensāciju – Piemērošanas joma – Cietušais, kas dzīvo tās dalībvalsts teritorijā, kurā izdarīts tišs vardarbīgs noziegums – Pienākums uz šo cietušo attiecināt valsts kompensācijas sistēmu – Jēdziens “taisnīga un samērīga kompensācija” – Dalībvalstu atbildība Savienības tiesību pārkāpuma gadījumā)	13
2020/C 297/18	Apvienotās lietas C-133/19, C-136/19 un C-137/19: Tiesas (trešā palāta) 2020. gada 16. jūlija spriedums (<i>Conseil d'État</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – B. M. M. (C-133-19 un C-136/19), B. S. (C-133/19), B. M. (C-136/19), B. M. O. (C-137/19)/ <i>État belge</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa – Imigrācijas politika – Tiesības uz ģimenes atkalapvienošanu – Direktīva 2003/86/EK – 4. panta 1. punkts – Jēdziens “nepilngadīgs bērns” – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 24. panta 2. punkts – Bērna interešu prioritāte – Pamattiesību hartas 47. pants – Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību – Apgādnieka bērni, kas sasnieguši pilngadību lēmuma pieņemšanas procesa vai tiesvedības sakarā ar lēmumu, ar kuru noraidīts pieteikums par ģimenes atkalapvienošanu, laikā)	14
2020/C 297/19	Apvienotās lietas C-224/19 un C-259/19: Tiesas (ceturrtā palāta) 2020. gada 16. jūlija spriedums (<i>Juzgado de Primera Instancia nº17 de Palma de Mallorca, Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta</i> (Spānija) lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>CY/CaixaBank SA</i> (C-224/19), <i>LG, PK/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA</i> (C-259/19) (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Patērētāju tiesību aizsardzība – Direktīva 93/13/EEK – 6. un 7. pants – Patērētāju līgumi – Hipotekārie aizdevumi – Negodīgi noteikumi – Noteikums, ar kuru aizņēmējam ir uzlikts pienākums maksāt visus hipotēkas nodibināšanas un dzēšanas izdevumus – Minēto noteikumu atzīšanas par spēkā neesošiem sekas – Valsts tiesas pilnvaras par “negodīgu” atzīta noteikuma gadījumā – Izdevumu sadale – Dispozitīvu valsts tiesību normu piemērošana – 3. panta 1. punkts – Līguma noteikumu negodīguma vērtējums – 4. panta 2. punkts – Noteikumu, kas attiecas uz līguma galveno priekšmetu vai cenas vai atlīdzības atbilstīgumu, izslēgšana – Nosacījums – 5. pants – Pienākums formulēt līgumiskus noteikumus skaidrā un saprotamā valodā – Tiesāšanās izdevumi – Noilgums – Efektivitātes princips)	15
2020/C 297/20	Lieta C-249/19: Tiesas (pirmā palāta) 2020. gada 16. jūlija spriedums (<i>Tribunalul București</i> (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>JE/KF</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Regula (ES) Nr. 1259/2010 – Ciešāka sadarbība laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai piemērojamo tiesību aktu jomā – Vienveidīgi noteikumi – 10. pants – Tiesas valsts tiesību aktu piemērošana)	16
2020/C 297/21	Lieta C-253/19: Tiesas (devītā palāta) 2020. gada 16. jūlija spriedums (<i>Tribunal da Relação de Guimarães</i> (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>MH, NI/OJ, Novo Banco SA</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība civillietās – Maksātnespējas procedūras – Regula (ES) 2015/848 – 3. pants – Starptautiskā jurisdikcija – Parādnieka galveno interešu centrs – Fiziskas personas, kas neveic neatkarīgu darījumdarbību vai profesionālo darbību – Atspēkojamā prezumpcija, ka šīs personas galveno interešu centrs ir tās pastāvīgā dzīvesvieta – Prezumpcijas atspēkošana – Situācija, kad parādnieka vienīgais nekustamais īpašums atrodas ārpus pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalsts)	16
2020/C 297/22	Lieta C-411/19: Tiesas (sestā palāta) 2020. gada 16. jūlija spriedums (<i>Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>WWF Italia o.n.l.u.s. u.c./Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Vide – Direktīva 92/43/EEK – 6. pants – Dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzība – Īpaši aizsargājamas dabas teritorijas – Ceļa posma izbūve – Šī projekta ietekmes uz attiecīgo īpaši aizsargājamo dabas teritoriju novērtējums – Atļauja – Sevišķi svarīgas sabiedrības intereses)	17

2020/C 297/23	Lieta C-424/19: Tiesas (sestā palāta) 2020. gada 16. jūlija spriedums (<i>Curtea de Apel București</i> (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Cabinet de avocat UR/Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, MJ, NK</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 2006/112/EK – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – 9. panta 1. punkts – Jēdziens “nodokļa maksātājs” – Persona, kura darbojas advokāta profesijā – Galīgs tiesas nolēmums – Res judicata princips – Šā principa tvērums gadījumā, ja šis nolēmums nav saderīgs ar Savienības tiesībām)	18
2020/C 297/24	Lieta C-496/19: Tiesas (astotā palāta) 2020. gada 16. jūlija spriedums (<i>Commissione tributaria regionale della Campania</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Antonio Capaldo SpA/Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle dogane di Salerno</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Muitas savienība – Kopienas Muitas kodekss – Regula (EEK) Nr. 2913/92 – Preču pārbaudes – Lūgums pārskatīt muitas deklarāciju – Pēcsmuitošanas pārbaude)	19
2020/C 297/25	Lieta C-686/19: Tiesas (sestā palāta) 2020. gada 16. jūlija spriedums (Augstākā tiesa (Senāts) (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – SIA “Soho Group”/Patērētāju tiesību aizsardzības centrs (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Patērētāju aizsardzība – Patēriņa kredītligumi – Direktīva 2008/48/EK – Jēdziens “kredīta kopējās izmaksas patērētājam” – Kredīta pagarināšanas izmaksas)	19
2020/C 297/26	Lieta C-436/19 P: Apelācijas sūdzībā, ko 2019. gada 6. jūnijā iesniedza <i>Abaco Energy SA</i> u.c. par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2019. gada 25. marta rīkojumu lietā T-186/18 <i>Abaco Energy u.c./Komisija</i>	20
2020/C 297/27	Lieta C-176/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 7. aprīlī iesniedza <i>Curtea de Apel Alba Iulia</i> (Rumānija) – <i>SC Avio Lucos SRL/Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central</i>	20
2020/C 297/28	Lieta C-179/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 7. aprīlī iesniedza <i>Curtea de Apel București</i> (Rumānija) – <i>Fondul Proprietatea SA/Guvernul României, SC Complexul Energetic Hunedoara SA, likvidācijas procesā, Compania Națională de Transport a Energiei Electrice Transelectrica SA, SC Complexul Energetic Oltenia SA</i>	21
2020/C 297/29	Lieta C-182/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 23. aprīlī iesniedza <i>Curtea de Apel Suceava</i> (Rumānija) – <i>BE, DT/Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Accer Ipurl Suceva – lichidator judiciar al BE, EP</i>	22
2020/C 297/30	Lieta C-217/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 25. maijā iesniedza <i>Rechtbank Overijssel</i> (Nīderlande) – <i>XXXX/Staatssecretaris van Financiën</i>	22
2020/C 297/31	Lieta C-218/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 27. maijā iesniedza <i>Tribunalul Mureș</i> (Rumānija) – <i>Sindicatul Lucrătorilor din Transporturi, TD/SC Samidani Trans SRL</i>	23
2020/C 297/32	Lieta C-225/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 29. maijā iesniedza <i>Curtea de Apel Constanța</i> (Rumānija) – <i>Euro Delta Danube Srl/Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul Județean Tulcea</i>	23
2020/C 297/33	Lieta C-233/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 4. jūnijā iesniedza <i>Oberster Gerichtshof</i> (Austrija) – <i>WD/job-medium GmbH, likvidācijas procesā</i>	24
2020/C 297/34	Lieta C-237/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 5. jūnijā iesniedza <i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nīderlande) – <i>Federatie Nederlandse Vakbeweging/Heiploeg Seafood International BV, Heitrans International BV</i>	25
2020/C 297/35	Lieta C-241/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 5. jūnijā iesniedza <i>Tribunal de première instance du Luxembourg</i> (Beļģija) – <i>BJ/État belge</i>	26
2020/C 297/36	Lieta C-245/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 29. maijā iesniedza <i>Rechtbank Midden-Nederland</i> (Nīderlande) – <i>X, Z/Autoriteit Persoonsgegevens</i>	27

2020/C 297/37	Lieta C-246/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 3. jūnijā iesniedza <i>Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, Afdeling Gent</i> (Beļģija) – <i>Openbaar Ministerie/EA</i>	28
2020/C 297/38	Lieta C-251/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 10. jūnijā iesniedza <i>Cour de cassation</i> (Francija) – <i>Gtflix Tv/DR</i>	28
2020/C 297/39	Lieta C-253/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 9. jūnijā iesniedza <i>Hof van beroep te Brussel</i> (Beļģija) – <i>Impexco N.V./Novartis AG</i>	29
2020/C 297/40	Lieta C-254/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 9. jūnijā iesniedza <i>Hof van beroep te Brussel</i> (Beļģija) – <i>PI Pharma NV/Novartis AG, Novartis Pharma NV</i>	29
2020/C 297/41	Lieta C-269/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 18. jūnijā iesniedza <i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) – <i>Finanzamt T/S</i>	30
2020/C 297/42	Lieta C-274/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 19. jūnijā iesniedza <i>Giudice di pace di Massa</i> (Itālija) – <i>GN, WX/Prefettura di Massa Carrara – Ufficio Territoriale del Governo di Massa Carrara</i>	31
2020/C 297/43	Lieta C-283/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 25. jūnijā iesniedza <i>Tribunal du travail francophone de Bruxelles</i> (Beļģija) – <i>CO, ME, GC un 42 citi prasītāji/MJ, Eiropas Komisija, Eiropas Ārējās darbības dienests, Eiropas Savienības Padome, Eulex Kosovo</i>	32
2020/C 297/44	Lieta C-288/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 30. jūnijā iesniedza <i>Tribunal judiciaire – Bobigny</i> (Francija) – <i>BNP Paribas Personal Finance SA/ZD</i>	32
2020/C 297/45	Lieta C-289/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 30. jūnijā iesniedza <i>Cour d'appel de Paris</i> (Francija) – <i>IB/FA</i>	34
2020/C 297/46	Lieta C-290/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 30. jūnijā iesniedza Satversmes tiesa (Latvija) – <i>AS "Latvijas Gāze"/Latvijas Republikas Saeima, Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija</i>	34
2020/C 297/47	Lieta C-299/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 6. jūlijā iesniedza <i>Conseil d'État</i> (Francija) – <i>Icade Promotion Logement SAS/Ministère de l'Action et des Comptes publics</i>	35
2020/C 297/48	Lieta C-328/20: Prasība, kas celta 2020. gada 22. jūlijā – Eiropas Komisija/Austrijas Republika	36
2020/C 297/49	Lieta C-331/20 P: Apelācijas sūdzība, ko 2020. gada 22. jūlijā <i>Volotea, SA</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta paplašinātā sastāvā) 2020. gada 13. maija spriedumu lietā T-607/17 <i>Volotea/Komisija</i>	37
2020/C 297/50	Lieta C-343/20 P: Apelācijas sūdzība, ko 2020. gada 23. jūlijā <i>easyJet Airline Co. Ltd</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta paplašinātā sastāvā) 2020. gada 13. maija spriedumu lietā T-8/18 <i>easyJet Airline/Komisija</i>	38
Vispārējā tiesa		
2020/C 297/51	Lieta T-371/20: Prasība, kas celta 2020. gada 15. jūnijā – <i>Pollinis France/Komisija</i>	39
2020/C 297/52	Lieta T-381/20: Prasība, kas celta 2020. gada 20. jūnijā – <i>Datax/REA</i>	39
2020/C 297/53	Lieta T-392/20: Prasība, kas celta 2020. gada 19. jūnijā – <i>Flašker/Komisija</i>	40
2020/C 297/54	Lieta T-404/20: Prasība, kas celta 2020. gada 27. jūnijā – <i>Global Translation Solutions/Komisija</i>	41
2020/C 297/55	Lieta T-415/20: Prasība, kas celta 2020. gada 3. jūlijā – <i>KT/EIB</i>	42
2020/C 297/56	Lieta T-425/20: Prasība, kas celta 2020. gada 3. jūlijā – <i>KU/EĀDD</i>	43
2020/C 297/57	Lieta T-435/20: Prasība, kas celta 2020. gada 7. jūlijā – <i>JR/Komisija</i>	44
2020/C 297/58	Lieta T-440/20: Prasība, kas celta 2020. gada 10. jūlijā – <i>Jindal Saw un Jindal Saw Italia/Komisija</i>	44

2020/C 297/59	Lieta T-441/20: Prasība, kas celta 2020. gada 10. jūlijā – <i>Jindal Saw</i> un <i>Jindal Saw Italia</i> /Komisija . . .	45
2020/C 297/60	Lieta T-442/20: Prasība, kas celta 2020.gada 13.jūlijā – <i>Grangé</i> un <i>Van Strydonck</i> /EUIPO – <i>Nema</i> (“âme”)	46
2020/C 297/61	Lieta T-443/20: Prasība, kas celta 2020. gada 13. jūlijā – <i>Sanford</i> /EUIPO – <i>Avery Zweckform</i> (“Labels”)	46
2020/C 297/62	Lieta T-457/20: Prasība, kas celta 2020. gada 13. jūlijā – <i>VeriGraft</i> /EASME	47
2020/C 297/63	Lieta T-464/20: Prasība, kas celta 2020. gada 21. jūlijā – <i>Eggy Food</i> /EUIPO (“YOUR DAILY PROTEIN”)	48
2020/C 297/64	Lieta T-474/20: Prasība, kas celta 2020. gada 24. jūlijā – LD/Komisija	48

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2020/C 297/01)

Jaunākā publikācija

OV C 287, 31.8.2020.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 279, 24.8.2020.

OV C 271, 17.8.2020.

OV C 262, 10.8.2020.

OV C 255, 3.8.2020.

OV C 247, 27.7.2020.

OV C 240, 20.7.2020.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (trešā palāta) 2020. gada 16. jūlija spriedums – *Inclusion Alliance for Europe GEIE*/Eiropas Komisija

(Lieta C-378/16 P) ⁽¹⁾

(Apelācija – Šķirējklausula – Septītajā pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu pasākumu pamatprogrammā (2007–2013), kā arī Konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammā (2007–2013) noslēgti dotācijas līgumi – Projekti MARE, Senior un ECRN – Komisijas lēmums atgūt nepamatoti izmaksātās summas – Savienības tiesas kompetence)

(2020/C 297/02)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Inclusion Alliance for Europe GEIE* (pārstāvji: A. D'Amico un S. Famiani, avvocati)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji: sākotnēji F. Moro, S. Delaude un L. Di Paolo, vēlāk – F. Moro un S. Delaude, pārstāves, kurām palīdz D. Gullo, avvocato)

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2016. gada 21. aprīļa rīkojumu lietā *Inclusion Alliance for Europe*/Komisija (T-539/13, nav publicēts, EU:T:2016:235).
- 2) Nodot lietu T-539/13 atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai.
- 3) Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

⁽¹⁾ OV C 326, 5.9.2016.

Tiesas (piektā palāta) 2020. gada 16. jūlija spriedums (*Bundesverwaltungsgericht* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Milkiyas Addis/Bundesrepublik Deutschland*

(Lieta C-517/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa – Patvēruma politika – Kopējās procedūras starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai – Direktīva 2013/32/ES – 14. un 34. pants – Pienākums starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējam nodrošināt personisko interviju pirms lēmuma par nepieņemamību pieņemšanas – Pienākuma neizpilde procedūras pirmajā instancē – Sekas)

(2020/C 297/03)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesverwaltungsgericht

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Milkiyas Addis*

Atbildētāja: *Bundesrepublik Deutschland*

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/32/ES (2013. gada 26. jūnijs) par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai 14. un 34. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru pienākuma nodrošināt starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējam personisko interviju pirms lēmuma par nepieņemamību pieņemšanas, pamatojoties uz šīs direktīvas 33. panta 2. punkta a) apakšpunktu, neievērošana neizraisa šā lēmuma atcelšanu un lietas nodošanu atpakaļ atbildīgajai iestādei, ja vien šis tiesiskais regulējums šajā posmā neļauj pieteikuma iesniedzējam šāda lēmuma pārsūdzības procesā personiski izklāstīt visus savus argumentus pret minēto lēmumu tādā tiesas sēdē, kurā būtu nodrošināti visi piemērojamie minētās direktīvas 15. pantā minētie pamatnosacījumi un garantijas, un ja šie argumenti neļauj mainīt šo pašu lēmumu.

(¹) OV C 392, 20.11.2017.

**Tiesas (trešā palāta) 2020. gada 16. jūlija spriedums – ADR Center SpA/Eiropas Komisija
(Lieta C-584/17 P) (¹)**

(Apelācija – Šķīrējklauzula – Īpašās programmas “Civiltiesības” laikposmam no 2007. gada līdz 2013. gadam ietvaros noslēgti dotācijas līgumi – Revīzijas ziņojumi, kuros ir apšaubīta noteiktu izmaksu atbilstība – Eiropas Komisijas lēmums atgūt nepamatoti izmaksātās summas – LESD 299. pants – Komisijas pilnvaras pieņemt lēmumu, kas ir izpildes rīkojums, līgumattiecību ietvaros – Savienības tiesas kompetence – Efektīva tiesību aizsardzība tiesā)

(2020/C 297/04)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: ADR Center SpA (pārstāvji: A. Guillerme un T. Bontinck, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji: J. Estrada de Solà un A. Katsimerou)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) ADR Center SpA sedz divas trešdaļas savu, kā arī atlīdzina divas trešdaļas Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumu.
- 3) Eiropas Komisija sedz vienu trešdaļu savu, kā arī atlīdzina vienu trešdaļu ADR Center SpA tiesāšanās izdevumu.

(¹) OV C 5, 8.1.2018.

Tiesas (virspalāta) 2020. gada 16. jūlija spriedums (*High Court (Īrija)* lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Data Protection Commissioner/Facebook Ireland Limited, Maximillian Schrems*

(Lieta C-311/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Fizisko personu aizsardzība attiecībā uz personas datu apstrādi – Eiropas Savienības Pamattiesību harta – 7., 8. un 47. pants – Regula (ES) 2016/679 – 2. panta 2. punkts – Piemērojamība – Personas datu pārsūtīšana trešajām valstīm komerciāliem mērķiem – 45. pants – Komisijas lēmums par aizsardzības līmeņa pietiekamību – 46. pants – Pārsūtīšana, kurai piemērojamas atbilstošas garantijas – 58. pants – Uzraudzības iestāžu pilnvaras – Datu, kurus trešās valsts publiskās iestādes pārsūta valsts drošības nolūkos, apstrāde – Trešajā valstī nodrošinātā aizsardzības līmeņa pietiekamības vērtējums – Lēmums 2010/87/ES – Standartklauzulas attiecībā uz personas datu pārsūtīšanu uz trešajām valstīm – Pārziņa sniegtās atbilstošas garantijas – Spēkā esamība – Īstenošanas lēmums (ES) 2016/1250 – Eiropas Savienības un Amerikas Savienoto Valstu privātuma vairoga nodrošinātās aizsardzības pietiekamība – Spēkā esamība – Fiziskas personas sūdzība, kuras dati ir tikuši pārsūtīti no Eiropas Savienības uz ASV)

(2020/C 297/05)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

High Court (Īrija)

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Data Protection Commissioner*

Atbildētāji: *Facebook Ireland Limited, Maximillian Schrems*

Piedaloties: *The United States of America, Electronic Privacy Information Centre, BSA Business Software Alliance Inc., Digitaleurope*

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula), 2. panta 1. un 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šīs regulas piemērošanas jomā ietilpst personas datu pārsūtīšana, ko kādā dalībvalstī reģistrēts tirgus dalībnieks komerciālā nolūkā veic citam tirgus dalībniekam, kurš ir reģistrēts trešajā valstī, neraugoties uz iespēju, ka šīs nosūtīšanas laikā vai pēc tam šos datus attiecīgās trešās valsts iestādes var apstrādāt sabiedriskās drošības, aizsardzības un valsts drošības nolūkā.
- 2) Regulas 2016/679 46. panta 1. punkts un 46. panta 2. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajās tiesību normās paredzētajām atbilstošām garantijām, īstenojamām tiesībām un efektīvajiem tiesību aizsardzības līdzekļiem ir jānodrošina, lai to personu tiesībām, kuru personas dati tiek pārsūtīti uz trešo valsti, pamatojoties uz datu aizsardzības standartklauzulām, tiktu piemērots būtībā līdzvērtīgs aizsardzības līmenis, kāds ir garantēts Eiropas Savienībā ar šo regulu, lasot to kopā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartu. Tālab, novērtējot aizsardzības līmeni, kāds tiek nodrošināts šādas pārsūtīšanas kontekstā, it īpaši ir jāņem vērā gan līguma noteikumi, par kuriem ir panākta vienošanās starp personas datu pārzini vai apstrādātāju, kas reģistrēts Savienībā, un attiecīgajā trešajā valstī reģistrēto saņēmēju, gan – attiecībā uz iespējamu šīs trešās valsts publisko iestāžu piekļuvi šādi pārsūtītajiem personas datiem – šīs trešās tiesību sistēmas būtiskie elementi, it īpaši minētās regulas 45. panta 2. punktā nosauktie.
- 3) Regulas 2016/679 58. panta 2. punkta f) un j) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja vien pastāv likumīgi pieņemts Eiropas Komisijas lēmums par aizsardzības līmeņa pietiekamību, kompetentajai uzraudzības iestādei ir jāaptur vai jāaizliedz tāda personas datu pārsūtīšana uz trešo valsti, kuru pamatā ir Komisijas pieņemtās datu aizsardzības standartklauzulas, ja šī uzraudzības iestāde, ievērojot visus šīs pārsūtīšanas īpašos apstākļus, uzskata, ka šīs klauzulas šajā trešajā valstī netiek vai nevar tikt ievērotas un ka pārsūtīto datu aizsardzība, kāda tā ir prasīta Savienības tiesībās, konkrēti, šīs regulas 45. un 46. pantā un Pamattiesību hartā, nevar tikt nodrošināta ar citiem līdzekļiem, ja Savienībā reģistrētais datu pārzinis vai apstrādātājs nav pats apturējis vai izbeidzis šo pārsūtīšanu.

- 4) Komisijas Lēmuma 2010/87/ES (2010. gada 5. februāris) par līguma standartklauzulām attiecībā uz personas datu pārsūtīšanu trešās valstīs reģistrētiem apstrādātājiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK, kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas Īstenošanas lēmumu (ES) 2016/2297 (2016. gada 16. decembris), pārbaude Pamattiesību hartas 7., 8. un 47. panta kontekstā nav atklājusi nevienu elementu, kas varētu ietekmēt šī lēmuma spēkā esamību.
- 5) Komisijas Īstenošanas lēmums (ES) 2016/1250 (2016. gada 12. jūlijs) saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK par pienācīgu aizsardzību, ko nodrošina ES un ASV privātuma vairogs, nav spēkā.

⁽¹⁾ OV C 249, 16.7.2018.

Tiesas (virspalāta) 2020. gada 16. jūlija spriedums – Eiropas Komisija/Rumānija

(Lieta C-549/18) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde – LESD 258. pants – Finanšu sistēmas izmantošanas noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijai vai terorisma finansēšanai novēršana – Direktīva (ES) 2015/849 – Netransponēšana un/vai transponēšanas pasākumu nepaziņošana – LESD 260. panta 3. punkts – Lūgums piespriest sodanaudu)

(2020/C 297/06)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: T. Scharf, L. Flynn, G. von Rintelen, L. Nicolae un L. Radu Bouyon)

Atbildētāja: Rumānija (pārstāvji: sākotnēji C.-R. Caňăr, E. Gane, L. Lițu un R. I. Hațieganu, vēlāk – pēdējie trīs)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Beļģijas Karaliste (pārstāvji: C. Pochet, P. Cottin un J.-C. Halleux), Igaunijas Republika (pārstāvis: N. Grünberg), Francijas Republika (pārstāvji: A.-L. Desjonquères, B. Fodda un J.-L. Carré), Polijas Republika (pārstāvis: B. Majczyna)

Rezolutīvā daļa

- 1) Līdz 2017. gada 8. decembra argumentētajā atzinumā noteiktā termiņa beigām nepieņemdamā visus normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK, un līdz ar to nepaziņodama šos aktus Eiropas Komisijai, Rumānija nav izpildījusi Direktīvas 2015/849 67. pantā tai paredzētos pienākumus.
- 2) Rumānija maksā Eiropas Komisijai sodanaudu 3 000 000 EUR apmērā.
- 3) Rumānija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.
- 4) Beļģijas Karaliste, Francijas Republika, Igaunijas Republika un Polijas Republika savus tiesāšanās izdevumus sedz pašas.

⁽¹⁾ OV C 381, 22.10.2018.

Tiesas (virspalāta) 2020. gada 16. jūlija spriedums – Eiropas Komisija/Īrija(Lieta C-550/18) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde – LESD 258. pants – Finanšu sistēmas izmantošanas noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijai vai terorisma finansēšanai novēršana – Direktīva (ES) 2015/849 – Netransponēšana un/vai transponēšanas pasākumu nepaziņošana – LESD 260. panta 3. punkts – Lūgums piespriest sodanādu)

(2020/C 297/07)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: T. Scharf, L. Flynn un G. von Rintelen)

Atbildētāja: Īrija (pārstāvji: G. Hodge, M. Browne un A. Joyce, pārstāvji, kam palīdz G. Gilmore, BL, un P. McGarry, SC)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Igaunijas Republika (pārstāvis: N. Grünberg) un Francijas Republika (pārstāvji: A.-L. Desjonquères, B. Fodda un J.-L. Carré)

Rezolutīvā daļa

- 1) Līdz 2018. gada 8. marta argumentētajā atzinumā noteiktā termiņa beigām nepieņemdamā visus normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. [648]/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK, un līdz ar to nepaziņodama šos aktus Eiropas Komisijai, Īrija nav izpildījusi Direktīvas 2015/849 67. pantā tai paredzētos pienākumus.
- 2) Īrija maksā Eiropas Komisijai sodanādu 2 000 000 EUR apmērā.
- 3) Īrija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.
- 4) Francijas Republika un Igaunijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 436, 3.12.2018.

Tiesas (otrā palāta) 2020. gada 16. jūlija spriedums – Nexans France SAS, Nexans SA/Eiropas Komisija(Lieta C-606/18 P) ⁽¹⁾

(Apelācija – Konkurence – Aizliegtas vienošanās – Eiropas apakšzemes un zemūdens spēka kabeļu tirgus – Tirgus sadale projektu kontekstā – Regula (EK) Nr. 1/2003 – 20. pants – Eiropas Komisijas pārbaudes pilnvaras aizliegtu vienošanos jomā – Pilnvaras kopēt datus bez iepriekšējas pārbaudes un pēc tam tos pārbaudīt Komisijas telpās – Naudas sodi – Neierobežota kompetence)

(2020/C 297/08)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Nexans France SAS, Nexans SA (pārstāvji: G. Forwood, advokāts, kā arī M. Powell un A. Rogers, solīcitors)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji: C. Giolito, P. Rossi, C. Sjödin un F. Castilla Contreras)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) Nexans France SAS un Nexans SA sedz savus tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 427, 26.11.2018.

Tiesas (virspalāta) 2020. gada 16. jūlija spriedums (*Centrale Raad van Beroep* (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *AFMB Ltd u.c./Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank*

(Lieta C-610/18) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Migrējoši darba ņēmēji – Sociālais nodrošinājums – Piemērojamie tiesību akti – Regula (EEK) Nr. 1408/71 – 14. panta 2. punkta a) apakšpunkts – Jēdziens “persona, kas pieder pie ceļojumu personāla uzņēmumā” – Regula (EK) Nr. 883/2004 – 13. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Jēdziens “darba devējs” – Kravas automobiļu vadītāji, kuri parasti ir nodarbināti divās vai vairāk dalībvalstīs vai Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas (EBTA) valstīs – Kravas automobiļu vadītāji, kuri ir noslēguši darba līgumu ar kādu uzņēmumu, bet ir nodoti cita uzņēmuma, kas reģistrēts šo autovadītāju dzīvesvietas dalībvalstī, faktiskā kontrolē – Uzņēmuma, kam ir “darba devēja” statuss, noteikšana)

(2020/C 297/09)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Centrale Raad van Beroep

Pamatlietas puses

Prasītāji: *AFMB Ltd u.c.*

Atbildētāja: *Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank*

Rezolutīvā daļa

Padomes Regulas (EEK) Nr. 1408/71 (1971. gada 14. jūnijs) par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Padomes Regulu (EK) Nr. 118/97 (1996. gada 2. decembris), kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 631/2004 (2004. gada 31. marts), 14. panta 2. punkta a) apakšpunkts un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 465/2012 (2012. gada 22. maijs), 13. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka starptautisko pārvadājumu kravas automobiļu vadītāja darba devējs šo tiesību normu izpratnē ir uzņēmums, kuram ir faktiskā kontrole pār šo kravas automobiļu vadītāju un kuram faktiski ir atbilstošs pienākums segt algu izmaksas un faktiskas tiesības viņu atlaist, nevis uzņēmums, ar kuru minētais kravas automobiļu vadītājs ir noslēdzis darba līgumu un kurš šajā darba līgumā ir formāli norādīts kā šī paša autovadītāja daba devējs.

(¹) OV C 455, 17.12.2018.

Tiesas (otrā palāta) 2020. gada 16. jūlija spriedums (*Giudice di pace di Bologna* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – UX/*Governo della Repubblica italiana*

(Lieta C-658/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pieņemamība – LESD 267. pants – Jēdziens “valsts tiesa” – Kritēriji – Sociālā politika – Direktīva 2003/88/EK – Piemērošanas joma – 7. pants – Ikgadējs apmaksāts atvaļinājums – Direktīva 1999/70/EK – UNICE, CEEP un EAK noslēgtais pamatnolīgums par darbu uz noteiktu laiku – 2. un 3. klauzula – Jēdziens “noteikta laika darba ņēmējs” – Miertiesneši un vispārējās jurisdikcijas tiesneši – Atšķirīga attieksme – 4. klauzula – Nediskriminācijas princips – Jēdziens “objektīvi iemesli”)

(2020/C 297/10)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Giudice di pace di Bologna

Pamatlietas puses

Prasītājs: UX

Atbildētāja: *Governo della Repubblica italiana*

Rezolutīvā daļa

- 1) LESD 267. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka *Giudice di pace* (miertiesa, Itālija) ietilpst jēdzienā “kādas dalībvalsts tiesa” šī panta izpratnē.
- 2) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/88/EK (2003. gada 4. novembris) par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem 7. panta 1. punkts un Eiropas Savienības Pamattiesību Hartas 31. panta 2. punkts ir interpretējami tādējādi, ka miertiesnesis, kas savu funkciju ietvaros veic reālu un faktisku darbību, kura nav ne pilnībā mazsvarīga, ne papildu rakstura darbība un par kuru viņš saņem atlīdzību, kam ir atalgojuma raksturs, var ietilpt jēdzienā “darba ņēmējs” šo tiesību normu izpratnē, un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.
- 3) 1999. gada 18. martā noslēgtā Pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku, kas ir ietverts Padomes Direktīvas 1999/70/EK (1999. gada 28. jūnijs) par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku pielikumā, 2. klauzulas 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā ietvertais jēdziens “noteikta laika darba ņēmējs” var ietvert miertiesnesi, kas amatā ir iecelts uz ierobežotu laiku un kas savu funkciju ietvaros veic reālu un faktisku darbību, kura nav ne pilnībā mazsvarīga, ne papildu rakstura darbība un par kuru viņš saņem atlīdzību, kam piemīt atalgojuma raksturs, un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.
- 4) 1999. gada 18. martā noslēgtā Pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku, kas ir ietverts Direktīvas 1999/70 pielikumā, 4. klauzulas 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kurā miertiesnesim nav paredzētas tiesības uz 30 dienu apmaksātu ikgadējo atvaļinājumu, kādas ir paredzētas vispārējās jurisdikcijas tiesnešiem, gadījumā, ja šis miertiesnesis ietilpst jēdzienā “noteikta laika darba ņēmējs” šī Pamatnolīguma 2. klauzulas 1. punkta izpratnē un ja viņš atrodas situācijā, kas ir salīdzināma ar to, kādā atrodas vispārējās jurisdikcijas tiesnesis, ja vien šāda atšķirīga attieksme nav pamatota ar atšķirīgu prasīto kvalifikāciju un to uzdevumu raksturu, kādi ir jāveic minētajiem tiesnešiem, un tas ir jānoskaidro iesniedzējtiesai.

⁽¹⁾ OV C 25, 21.1.2019.

Tiesas (pirmā palāta) 2020. gada 16. jūlija spriedums (*Consiglio di Stato* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – OC u.c., *Adusbef, Federconsumatori, PB u.c., QA u.c./Banca d'Italia, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze*

(Lieta C-686/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pieņemamība – LESD 63. un nākamie panti – Kapitāla brīva aprīte – LESD 107. un nākamie panti – Valsts atbalsts – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 16. un 17. pants – Darījumdarbības brīvība – Tiesības uz īpašumu – Regula (ES) Nr. 575/2013 – Prudenciālās prasības attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām – 29. pants – Regula (ES) Nr. 1024/2013 – 6. panta 4. punkts – Kredītiestāžu prudenciālā uzraudzība – Eiropas Centrālajai bankai (ECB) uzticētie īpašie uzdevumi – Deleģētā regula (ES) Nr. 241/2014 – Regulatīvie tehniskie standarti attiecībā uz iestādēm piemērojamām pašu kapitāla prasībām – Valsts tiesiskais regulējums, ar kuru kooperatīvajām bankām, kas ir izveidotas kā kooperatīvās sabiedrības, ir noteikts aktīvu sliekšnis un atļauts ierobežot tiesības uz akciju dzēšanu dalībnieku izstāšanās gadījumā)

(2020/C 297/11)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītāji: OC u.c., *Adusbef, Federconsumatori, PB u.c., QA u.c.*

Atbildētājas: *Banca d'Italia, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze*

piedaloties: *Banca Popolare di Sondrio ScpA, Veneto Banca ScpA, Banco Popolare – Società Cooperativa, Coordinamento delle associazioni per la tutela dell'ambiente e dei diritti degli utenti e consumatori (Codacons), Banco BPM SpA, Unione di Banche Italiane – Ubi Banca SpA, Banca Popolare di Milano, Amber Capital Italia SGR SpA, RZ u.c., Amber Capital UK LLP, Unione di Banche Italiane – Ubi Banca ScpA, Banca Popolare di Vicenza ScpA, Banca Popolare dell'Etruria e del Lazio SC*

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012, 29. pants, Komisijas Deleģētās regulas (ES) Nr. 241/2014 (2014. gada 7. janvāris), ar kuru Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 575/2013 papildina saistībā ar regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, kas attiecas uz iestāžu pašu kapitāla prasībām, 10. pants, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 16. un 17. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, ar kuru tajā reģistrētām kooperatīvajām bankām nav atļauts atteikt pašu kapitāla instrumentu dzēšanu, bet ar kuru minētajām bankām ir ļauts uz nenoteiktu laiku atlikt sabiedrības dalībnieka akciju dzēšanu izstāšanās gadījumā un pilnībā vai daļēji ierobežot šīs dzēšanas apmēru, ja vien šīs ierobežošanas rezultātā piemērotie dzēšanas ierobežojumi nepārsniedz to, kas, ņemot vērā minēto banku prudenciālo situāciju, ir nepieciešams, lai nodrošinātu, ka to emitētie kapitāla instrumenti tiktu uzskatīti par pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem, it īpaši ņemot vērā Deleģētās regulas Nr. 241/2014 10. panta 3. punktā minētos elementus, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.
- 2) LESD 63. un nākamie panti ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā šajā dalībvalstī reģistrētām kooperatīvajām bankām, kas ir izveidotas kā kooperatīvās sabiedrības ar ierobežotu atbildību, banku darbības veikšanai ir noteikts aktīvu sliekšnis, kuru pārsniedzot, šīm bankām ir pienākums pārveidoties par akciju sabiedrībām, samazināt savus aktīvus, nepārsniedzot minēto sliekšni, vai likvidēties, ja vien šis regulējums ir piemērots tajā izvirzīto vispārējo interešu mērķu īstenošanai un nepārsniedz to sasniegšanai nepieciešamo; tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

⁽¹⁾ OV C 35, 28.1.2019.

Tiesas (otrā palāta) 2020. gada 16. jūlija spriedums – ACTC GmbH/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO), Taiga AB

(Lieta C-714/18 P) ⁽¹⁾

(Apelācija – Eiropas Savienības preču zīme – Regula (EK) Nr. 207/2009 – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “tigha” reģistrācijas pieteikums – Agrākas Eiropas Savienības preču zīmes “TAIGA” īpašnieka iesniegti iebildumi – Reģistrācijas pieteikuma daļējs atteikums – 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Sajaukšanas iespējas vērtējums – Konfliktējošo apzīmējumu līdzības no konceptuālā viedokļa vērtējums – 42. panta 2. punkts – Agrākas preču zīmes faktiskas izmantošanas pierādījums – Izmantošanas pierādījums “attiecībā uz daļu no precēm vai pakalpojumiem” – Autonomas preču apakš kategorijas noteikšana)

(2020/C 297/12)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: ACTC GmbH (pārstāvji: V. Hoene, D. Eickemeier un S. Gantenbrink, Rechtsanwälte)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) (pārstāvis: D. Gája), Taiga AB (pārstāvji: C. Eckhartt, A. von Mühlendahl, K. Thanbichler-Brandl un C. Fluhme, Rechtsanwälte)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) ACTC GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 82, 4.3.2019.

Tiesas (devītā palāta) 2020. gada 16. jūlija spriedums – Eiropas Komisija/Ungārija

(Lieta C-771/18) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde – Elektroenerģijas un dabasgāzes iekšējie tirgi – Elektroenerģijas un dabasgāzes pārvades sistēmas – Piekļuves nosacījumi – Regula (EK) Nr. 714/2009 – 14. panta 1. punkts – Regula (EK) Nr. 715/2009 – 13. panta 1. punkts – Izmaksas – Maksu par piekļuvi sistēmām noteikšana – Direktīva 2009/72/EK – 37. panta 17. punkts – Direktīva 2009/73/EK – 41. panta 17. punkts – Iekšējās pārsūdzības procedūras – Efektīvas tiesību aizsardzības tiesā princips)

(2020/C 297/13)

Tiesvedības valoda – ungāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: O. Beynet un K. Talabér-Ritz)

Atbildētāja: Ungārija (pārstāvji: sākotnēji M. Z. Fehér un Z. Wagner, vēlāk –M. Z. Fehér)

Rezolutīvā daļa

- 1) Nenodrošinot efektīvas tiesības celt prasību par valsts regulatīvās iestādes noteikumiem, ar kuriem ir noteiktas maksas par piekļuvi sistēmām, Ungārija nav izpildījusi pienākumus, kuri tai ir saistoši saskaņā ar 37. panta 17. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/72/EK (2009. gada 13. jūlijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/54/EK atcelšanu, kā arī 41. panta 17. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/73/EK (2009. gada 13. jūlijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/55/EK atcelšanu.

- 2) Prasību pārējā daļā noraidīt.
- 3) Eiropas Komisija un Ungārija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

(¹) OV C 139, 15.4.2019.

Tiesas (pirmā palāta) 2020. gada 16. jūlija spriedums (*Hof van beroep te Antwerpen* (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Belgische Staat*, ko pārstāv *Minister van Werk, Economie en Consumenten*, kas atbild par *Buitenlandse handel*, un *Directeur-Generaal van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie*, tagadējā *Algemene Directie Economische Inspectie*; *Directeur-Generaal van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie*, tagadējā *Algemene Directie Economische Inspectie*/*Movic BV, Events Belgium BV, Leisure Tickets & Activities International BV*

(Lieta C-73/19) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība civillietās – Regula (ES) Nr. 1215/2012 – 1. panta 1. punkts – Piemērojamība – Jēdziens “civillietas un komercietas” – Prasība par negodīgas komercprakses pārtraukšanu, ko ir cēlusi valsts iestāde, lai aizsargātu patērētāju intereses)

(2020/C 297/14)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van beroep te Antwerpen

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Belgische Staat*, ko pārstāv *Minister van Werk, Economie en Consumenten*, kas atbild par *Buitenlandse handel*, un *Directeur-Generaal van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie*, tagadējā *Algemene Directie Economische Inspectie*; *Directeur-Generaal van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie*, tagadējā *Algemene Directie Economische Inspectie*

Atbildētājas: *Movic BV, Events Belgium BV, Leisure Tickets & Activities International BV*

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 1. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā ietvertajā jēdzienā “civillietas un komercietas” ietilpst strīds starp vienas dalībvalsts iestādēm un citā dalībvalstī reģistrētiem profesionāļiem, kurā šīs iestādes galvenokārt lūdz, lai tiktu konstatēta tādu pārkāpumu esamība, ko veido iespējami prettiesiska negodīga komercprakse, un tiktu uzdots no tās atturēties, kā arī pakārtoti – lai tiktu uzdots veikt publicēšanas pasākumus un par konstatētajiem pārkāpumiem tiktu piemērota kavējuma nauda.

(¹) OV C 139, 15.4.2019.

Tiesas (pirmā palāta) 2020. gada 16. jūlija spriedums (*Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Lietuva) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu*) – tiesvedība, ko ierosinājusi E. E.

(Lieta C-80/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība civillietās – Regula (ES) Nr. 650/2012 – Piemērošanas joma – Jēdziens “mantošana, kurai ir pārrobežu elementi” – Jēdziens “mirušā pastāvīgā dzīvesvieta” – 3. panta 2. punkts – Jēdziens “tiesa” – Notāru pienākums ievērot noteikumus par jurisdikciju – 3. panta 1. punkta g) un i) apakšpunkts – Jēdzieni “nolēmums” un “publiskis akts” – 5., 7. un 22. pants – Vienošanās par tiesas izvēli un mantošanai piemērojamo tiesību aktu izvēli – 83. panta 2. un 4. punkts – Pārejas noteikumi)

(2020/C 297/15)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Iesniedzējtiesa

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Pamatlietas puses

E. E.

Piedaloties: Kauno miesto 4-ajo Notaro Biuro notarė Virginija Jarienė, K.-D. E.

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 650/2012 (2012. gada 4. jūlijs) par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un publisku aktu akceptēšanu un izpildi mantošanas lietās un par Eiropas mantošanas apliecības izveidi ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens “mantošana, kurai ir pārrobežu elementi” ir attiecināms uz situāciju, kad mirušais, kurš ir dalībvalsts pilsonis, savas nāves brīdī bija dzīvojis citā dalībvalstī, bet nebija pārrāvis savas saiknes ar pirmo no šīm dalībvalstīm, kurā atrodas viņa mantojumu veidojošie īpašumi, un viņa mantinieku dzīvesvieta ir šajās abās dalībvalstīs. Iestādei, kura izskata mantojuma lietu, mirušā pēdējā pastāvīgā dzīvesvieta šīs regulas izpratnē ir jānosaka tikai vienā no minētajām dalībvalstīm.
- 2) Regulas Nr. 650/2012 3. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, neskarot iesniedzējtiesas veicamo pārbaudi, Lietuvas notāri, izsniedzot valsts mantošanas apliecību, nepilda tiesas funkcijas. Tomēr iesniedzējtiesai ir jānosaka, vai šie notāri rīkojas saskaņā ar tiesu iestādes deleģētām pilnvarām vai tiesu iestādes uzraudzībā un līdz ar to var tikt kvalificēti kā “tiesa” šīs tiesību normas izpratnē.
- 3) Regulas Nr. 650/2012 3. panta 1. punkta g) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja iesniedzējtiesa atzītu, ka Lietuvas notāri var tikt kvalificēti kā “tiesas” šīs regulas izpratnē, to izsniegtā mantošanas apliecība var tikt uzskatīta par “nolēmumu” šīs tiesību normas izpratnē un tādēļ šīs apliecības izsniegšanas nolūkā šie notāri var piemērot minētās regulas II nodaļā paredzētos noteikumus par jurisdikciju.
- 4) Regulas Nr. 650/2012 4. un 59. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts notārs, kurš nav kvalificējams kā “tiesa” šīs regulas izpratnē, var izsniegt valsts mantošanas apliecības, nepiemērojot minētajā regulā paredzētos vispārīgos noteikumus par jurisdikciju. Ja iesniedzējtiesa uzskata, ka šīs apliecības atbilst šīs pašas regulas 3. panta 1. punkta i) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem un tādējādi tās var uzskatīt par “publiskiem aktiem” šīs tiesību normas izpratnē, tās citās dalībvalstīs rada tādas sekas, kādas Regulas Nr. 650/2012 59. panta 1. punktā un 60. panta 1. punktā ir piešķirtas publiskiem aktiem.
- 5) Regulas Nr. 650/2012 4., 5., 7. un 22. pants, kā arī 83. panta 2. un 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, pamatojoties uz mantojuma atstājēja gribu, kā arī vienošanos starp tā mantiniekiem, var tikt noteikta tāda tiesa, kurai ir jurisdikcija mantošanas lietās, un var tikt piemērotas tādas dalībvalsts mantojuma tiesības, kas nav tās, kurām attiecīgi būtu jurisdikcija un kuras būtu piemērojamas atbilstoši šajā regulā paredzētajiem kritērijiem.

⁽¹⁾ OV C 148, 29.4.2019.

Tiesas (otrā palāta) 2020. gada 16. jūlija spriedums (*Finanzgericht Düsseldorf* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG/Hauptzollamt Köln*

(Lieta C-97/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Muitas kodekss – Muitas deklarācijas – Šī kodeksa 78. pants – Muitas deklarācijas pārskatīšana – Deklarētāja nosaukums – Informācijas par deklarētāja personu grozīšana, lai norādītu uz netiešas pārstāvības attiecību pastāvēšanu – Personas, kas ir ieguvusi importa licenci, netieša pārstāvība)

(2020/C 297/16)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Düsseldorf

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG*

Atbildētāja: *Hauptzollamt Köln*

Rezolutīvā daļa

Padomes Regulas (EEK) Nr. 2913/92 (1992. gada 12. oktobris) par Kopienas Muitas kodeksa izveidi 78. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka muitas iestādes var apmierināt lūgumu pārskatīt muitas deklarāciju tā, lai tajā tiktu uzrādītas netiešas pārstāvības attiecības starp, no vienas puses, pilnvaroto personu, kas kļūdas pēc ir norādījusi, ka tā rīkojas vienīgi savā vārdā un uzdevumā, lai gan tai bija importa licences īpašnieka pilnvara, un, no otras puses, pilnvarotāju, kura uzdevumā deklarācija tika iesniegta.

⁽¹⁾ OV C 182, 27.5.2019.

Tiesas (virspalāta) 2020. gada 16. jūlija spriedums (*Corte suprema di cassazione* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Presidenza del Consiglio dei Ministri/BV*

(Lieta C-129/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 2004/80/EK – 12. panta 2. punkts – Tīšos vardarbīgos noziegumos cietušajiem maksājamās kompensācijas valsts sistēmas, kas garantē taisnīgu un samērīgu kompensāciju – Piemērošanas joma – Cietušais, kas dzīvo tās dalībvalsts teritorijā, kurā izdarīts tīšs vardarbīgs noziegums – Pienākums uz šo cietušo attiecināt valsts kompensācijas sistēmu – Jēdziens “taisnīga un samērīga kompensācija” – Dalībvalstu atbildība Savienības tiesību pārkāpuma gadījumā)

(2020/C 297/17)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Presidenza del Consiglio dei Ministri*

Atbildētājs: *BV*

Piedaloties: *Procura della Repubblica di Torino*

Rezolutīvā daļa

- 1) Savienības tiesības ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts ārpuslīgumiskās atbildības par kaitējumu, kas radies šo tiesību pārkāpuma dēļ, režīms ir piemērojams – pamatojoties uz to, ka šī dalībvalsts laikus nav transponējusi Padomes Direktīvas 2004/80/EK (2004. gada 29. aprīlis) par kompensāciju noziegumos cietušajiem 12. panta 2. punktu, – cietušajiem, kas dzīvo minētajā dalībvalstī, kuras teritorijā ir izdarīts tišs vardarbīgs noziegums.
- 2) Direktīvas 2004/80 12. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka fiksētā kompensācija, kas atbilstoši tišos vardarbīgos noziegumos cietušajiem maksājamās kompensācijas valsts sistēmai tiek piešķirta seksuāla rakstura uzbrukumos cietušajiem, nevar tikt atzīta par “taisnīgu un samērīgu” minētās tiesību normas izpratnē, ja tā tiek noteikta, neņemot vērā izdarītā nozieguma radīto seku smagumu attiecībā uz cietušajiem, un tātad neveido atbilstošo ieguldījumu nodarītā mantiskā un morālā kaitējuma atlīdzināšanā.

(¹) OV C 182, 27.5.2019.

Tiesas (trešā palāta) 2020. gada 16. jūlija spriedums (*Conseil d'État* (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – B. M. M. (C-133-19 un C-136/19), B. S. (C-133/19), B. M. (C-136/19), B. M. O. (C-137/19)/*État belge*

(Apvienotās lietas C-133/19, C-136/19 un C-137/19) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa – Imigrācijas politika – Tiesības uz ģimenes atkalapvienošanos – Direktīva 2003/86/EK – 4. panta 1. punkts – Jēdziens “nepilngadīgs bērns” – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 24. panta 2. punkts – Bērna interešu prioritāte – Pamattiesību hartas 47. pants – Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību – Apgādnieka bērni, kas sasnieguši pilngadību lēmuma pieņemšanas procesa vai tiesvedības sakarā ar lēmumu, ar kuru noraidīts pieteikums par ģimenes atkalapvienošanos, laikā)

(2020/C 297/18)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītāji: B. M. M. (C-133-19 un C-136/19), B. S. (C-133/19), B. M. (C-136/19), B. M. O. (C-137/19)

Atbildētāja: *État belge*

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Direktīvas 2003/86/EK (2003. gada 22. septembris) par tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanos 4. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka datums, uz kuru ir jāatsaucas, lai noteiktu, vai trešās valsts valstspiederīgais vai neprecējies bezvalstnieks ir nepilngadīgs bērns šīs tiesību normas izpratnē, ir datums, kurā ir iesniegts pieteikums par ieceļošanu un uzturēšanos ģimenes atkalapvienošanās nolūkā attiecībā uz nepilngadīgiem bērniem, un nav tas datums, kurā šīs dalībvalsts kompetentās iestādes ir pieņēmušas lēmumu par šo pieteikumu, attiecīgajā gadījumā – pēc prasības, kas vērsta pret lēmumu, ar kuru ir noraidīts šis pieteikums.
- 2) Direktīvas 2003/86 18. pants, skatīts Hartas 47. panta gaismā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tas, ka prasība par pieteikuma par ģimenes atkalapvienošanos attiecībā uz nepilngadīgu bērnu noraidīšanu tiek noraidīta kā nepieņemama tikai tādēļ, ka bērns tiesvedības laikā ir sasniegjis pilngadību.

(¹) OV C 164, 13.5.2019.

Tiesas (ceturtā palāta) 2020. gada 16. jūlija spriedums (*Juzgado de Primera Instancia n°17 de Palma de Mallorca, Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta* (Spānija) lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu) – CY/CaixaBank SA (C-224/19), LG, PK/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (C-259/19)

(Apvienotās lietas C-224/19 un C-259/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Patērētāju tiesību aizsardzība – Direktīva 93/13/EEK – 6. un 7. pants – Patērētāju līgumi – Hipotekārie aizdevumi – Negodīgi noteikumi – Noteikums, ar kuru aizņēmējam ir uzlikts pienākums maksāt visus hipotēkas nodibināšanas un dzēšanas izdevumus – Minēto noteikumu atzīšanas par spēkā neesošiem sekas – Valsts tiesas pilnvaras par “negodīgu” atzīta noteikuma gadījumā – Izdevumu sadale – Dispozitīvu valsts tiesību normu piemērošana – 3. panta 1. punkts – Līguma noteikumu negodīguma vērtējums – 4. panta 2. punkts – Noteikumu, kas attiecas uz līguma galveno priekšmetu vai cenas vai atlīdzības atbilstīgumu, izslēgšana – Nosacījums – 5. pants – Pienākums formulēt līgumiskus noteikumus skaidrā un saprotamā valodā – Tiesāšanās izdevumi – Noilgums – Efektivitātes princips)

(2020/C 297/19)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de Primera Instancia n°17 de Palma de Mallorca, Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta

Pamatlietas puses

Prasītāji: CY (C-224/19), LG, PK (C-259/19)

Atbildētājas: CaixaBank SA (C-224/19), Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (C-259/19)

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Direktīvas 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 6. panta 1. punkts un 7. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem netiek pieļauts, ka negodīga līgumiska noteikuma, ar kuru patērētājam ir uzlikts pienākums maksāt visus hipotēkas nodibināšanas un dzēšanas izdevumus, spēkā neesamības gadījumā valsts tiesa atsaka patērētājam to summu atmaksu, kuras ir samaksātas, piemērojot šo noteikumu, izņemot gadījumu, ja ar valsts tiesību normām, kas būtu piemērojamas minētā noteikuma neesamības gadījumā, patērētājam tiek uzlikts pienākums maksāt visus šos izdevumus vai to daļu.
- 2) Direktīvas 93/13 3. pants, 4. panta 2. punkts un 5. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka līguma noteikumi, uz kuriem attiecas jēdziens “līguma galvenais priekšmets”, ir jāsaprot kā tādi, kuros ir noteiktas šī līguma pamatsaistības un kuri kā tādi šo līgumu raksturo. Turpretī noteikumiem, kuriem ir papildinošs raksturs attiecībā pret noteikumiem, kas definē līgumisko attiecību pašu būtību, šis jēdziens nevar būt piemērojams. Fakts, ka komisijas maksa par kredīta piešķiršanu ir iekļauta hipotekārā aizdevuma līguma kopējās izmaksas, nevar būt noteicošs tam, lai šo maksu uzskatītu par šī līguma pamatsaistību. Katrā ziņā dalībvalsts tiesai ir jāpārbauda līgumiska noteikuma, kas attiecas uz līguma galveno priekšmetu, skaidrība un saprotamība, un tas nav atkarīgs no šīs direktīvas 4. panta 2. punkta transponēšanas šīs dalībvalsts tiesību sistēmā.
- 3) Direktīvas 93/13 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka starp patērētāju un finanšu iestādi noslēgta aizdevuma līguma noteikums, ar kuru patērētājam ir uzlikts pienākums maksāt komisijas maksu par kredīta piešķiršanu, var radīt ievērojamu nelīdzsvarotību no līguma izrietošajās pušu tiesībās un pienākumos par sliktu patērētājam, neievērojot labas ticības prasību, ja finanšu iestāde nepierāda, ka šī komisijas maksa atbilst faktiski sniegtiem pakalpojumiem un tās veiktām izmaksām, un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.
- 4) Direktīvas 93/13 6. panta 1. punkts un 7. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem netiek liegts, ka tādas prasības celšanai, kura ir vērsta uz to, lai izvirzītu negodīga līgumiska noteikuma atzīšanas par spēkā neesošu ar atlīdzināšanu saistītās sekas, ir piemērojams noilguma termiņš, ja vien ar šī termiņa sākšanās brīdi, kā arī tā ilgumu patērētāja tiesību prasīt šādu atlīdzināšanu īstenošana netiek padarīta par praktiski neiespējamu vai pārmērīgi apgrūtinātu.

- 5) Direktīvas 93/13 6. panta 1. punkts un 7. panta 1. punkts, kā arī efektivitātes princips ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem netiek pieļauts tāds tiesiskais regulējums, kas ļauj piespriest patērētājam segt daļu no procesuālajiem izdevumiem atbilstoši to nepamatoti samaksāto summu apmēram, kuras tam ir atmaksātas pēc līgumiska noteikuma spēkā neesamības tā negodīguma dēļ konstatēšanas, ņemot vērā, ka šāds regulējums rada būtisku šķērslī, kas var atturēt patērētāju īstenot ar Direktīvu 93/13 piešķirtās tiesības uz līgumisku noteikumu potenciāla negodīguma efektīvu pārbaudi tiesā.

(¹) OV C 246, 22.7.2019.

Tiesas (pirmā palāta) 2020. gada 16. jūlija spriedums (Tribunalul București (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – JE/KF

(Lieta C-249/19) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Regula (ES) Nr. 1259/2010 – Ciešāka sadarbība laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai piemērojamo tiesību aktu jomā – Vienveidīgi noteikumi – 10. pants – Tiesas valsts tiesību aktu piemērošana)

(2020/C 297/20)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul București

Pamatlietas puses

Prasītājs: JE

Atbildētājs: KF

Rezolutīvā daļa

Padomes Regulas (ES) Nr. 1259/2010 (2010. gada 20. decembris), ar kuru īsteno ciešāku sadarbību attiecībā uz tiesību aktiem, kas piemērojami laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai, 10. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka frāze “ja saskaņā ar 5. vai 8. pantu piemērojamie tiesību akti neparedz laulības šķiršanu” attiecas tikai uz situācijām, kurās piemērojamie ārvalstu tiesību akti neparedz laulības šķiršanu nevienā formā.

(¹) OV C 206, 17.6.2019.

Tiesas (devītā palāta) 2020. gada 16. jūlija spriedums (Tribunal da Relação de Guimarães (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – MH, NI/OJ, Novo Banco SA

(Lieta C-253/19) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība civillietās – Maksātspējas procedūras – Regula (ES) 2015/848 – 3. pants – Starptautiskā jurisdikcija – Parādnieka galveno interešu centrs – Fiziskas personas, kas neveic neatkarīgu darījumdarbību vai profesionālo darbību – Atspēkojamā prezumpcija, ka šīs personas galveno interešu centrs ir tās pastāvīgā dzīvesvieta – Prezumpcijas atspēkošana – Situācija, kad parādnieka vienīgais nekustamais īpašums atrodas ārpus pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalsts)

(2020/C 297/21)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal da Relação de Guimarães

Pamatlietas puses

Prasītāji: MH, NI

Atbildētāji: OJ, Novo Banco SA

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2015/848 (2015. gada 20. maijs) par maksātnespējas procedūrām 3. panta 1. punkta pirmā un ceturtais daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka prezumpciju, kas tajā ir paredzēta, lai noteiktu starptautisko jurisdikciju maksātnespējas procesa sākšanai, un kas paredz, ka fiziskas personas, kura neveic neatkarīgu darījumdarbību vai profesionālo darbību, galveno interešu centrs atrodas tās pastāvīgajā dzīvesvietā, neatspēko tas vien, ka šīs personas vienīgais nekustamais īpašums atrodas ārpus pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalsts.

(¹) OV C 206, 17.6.2019.

Tiesas (sestā palāta) 2020. gada 16. jūlija spriedums (Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – WWF Italia o.n.l.u.s. u.c./Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

(Lieta C-411/19) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Vide – Direktīva 92/43/EEK – 6. pants – Dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzība – Īpaši aizsargājamas dabas teritorijas – Ceļa posma izbūve – Šī projekta ietekmes uz attiecīgo īpaši aizsargājamo dabas teritoriju novērtējums – Atļauja – Sevišķi svarīgas sabiedrības intereses)

(2020/C 297/22)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pamatlietas puses

Prasītāji: WWF Italia o.n.l.u.s., Lega Italiana Protezione Uccelli o.n.l.u.s., Gruppo di Intervento Giuridico o.n.l.u.s., Italia Nostra o.n.l.u.s., Forum Ambientalista, FC u.c.

Atbildētājas: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Direktīvas 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību 6. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kurā sevišķi svarīgu sabiedrības interešu labā ir atļauts turpināt tāda plāna vai projekta apstiprināšanas procedūru, kura ietekme uz īpaši aizsargājamo dabas teritoriju nevar tikt samazināta un par kuru kompetentā valsts iestāde jau ir sniegusi nelabvēlīgu atzinumu, ja vien nepastāv alternatīvs risinājums, kam ir mazāk trūkumu saistībā ar attiecīgās teritorijas viengabalainību, un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.
- 2) Ja, piemērojot Direktīvas 92/43 6. panta 3. punktu, plāna vai projekta ietekme uz īpaši aizsargājamo dabas teritoriju ir tikusi nelabvēlīgi novērtēta un ja attiecīgā dalībvalsts saskaņā ar šī panta 4. punktu tomēr ir nolēmusi to īstenot sevišķi svarīgu sabiedrības interešu labā, šīs direktīvas 6. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kurā ir atļauts pēc plāna vai projekta nelabvēlīga novērtējuma saskaņā ar šī panta 3. punktu un pirms tā galīgās pieņemšanas atbilstīgi minētā panta 4. punktam papildināt šo plānu vai projektu ar tā ietekmes uz šo teritoriju mazināšanas pasākumiem un turpināt minētās ietekmes novērtēšanu. Savukārt Direktīvas 92/43 6. pants šādā pašā gadījumā pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kurā ir atļauts noteikt kompensācijas pasākumus tajā pašā lēmumā, ar nosacījumu, ka ir izpildīti arī pārējie šīs direktīvas 6. panta 4. punktā paredzētie īstenošanas nosacījumi.

- 3) Direktīva 92/43 ir jāinterpretē tādējādi, ka tā pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kurā ir paredzēts, ka pieteikuma iesniedzējs veic pētījumu par attiecīgā plāna vai projekta ietekmi uz attiecīgo īpaši aizsargājamo dabas teritoriju, pamatojoties uz kuru kompetentā iestāde veic šīs ietekmes novērtējumu. Šī direktīva savukārt nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, kurā pieteikuma iesniedzējam ir atļauts iekļaut galīgajā plānā vai projektā prasības, apsvērumus un ieteikumus saistībā ar ainavu un vidi pēc tam, kad kompetentā iestāde ir sniegusi negatīvu novērtējumu attiecībā uz plānu vai projektu, šai iestādei atkārtoti neizvērtējot šādi grozīto plānu vai projektu.
- 4) Direktīva 92/43 ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai arī tajā dalībvalstīm ir ļauts noteikt kompetento iestādi, lai novērtētu plāna vai projekta ietekmi uz īpaši aizsargājamo dabas teritoriju, ievērojot Tiesas judikatūrā noteiktos kritērijus, tā savukārt nepieļauj to, ka kāda iestāde, tiklīdz minētais novērtējums ir veikts, var turpināt vai papildināt šo novērtējumu.

(¹) OV C 328, 30.9.2019.

Tiesas (sestā palāta) 2020. gada 16. jūlija spriedums (*Curtea de Apel București (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu*) – *Cabinet de avocat UR/Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, MJ, NK*

(Lieta C-424/19) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 2006/112/EK – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – 9. panta 1. punkts – Jēdziens “nodokļa maksātājs” – Persona, kura darbojas advokāta profesijā – Galīgs tiesas nolēmums – Res judicata princips – Šā principa tvērums gadījumā, ja šis nolēmums nav saderīgs ar Savienības tiesībām)

(2020/C 297/23)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel București

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Cabinet de avocat UR*

Atbildētāji: *Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, MJ, NK*

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 9. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka persona, kura darbojas brīvajā advokāta profesijā, ir uzskatāma par “nodokļa maksātāju” šīs tiesību normas izpratnē.
- 2) Savienības tiesībām ir pretrunā tas, ka tiesvedībā pievienotās vērtības nodokļa (PVN) jomā valsts tiesa piemēro res judicata principu, ja šī tiesvedība neattiecas uz to pašu taksācijas periodu, kas tika aplūkots tiesvedībā, kurā tikai pieņemts nolēmums, kam ir šāds spēks, un tai nav tas pats priekšmets, un šā principa piemērošana liegtu šai tiesai ņemt vērā Savienības tiesisko regulējumu PVN jomā.

(¹) OV C 288, 26.8.2019.

Tiesas (astotā palāta) 2020. gada 16. jūlija spriedums (*Commissione tributaria regionale della Campania* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Antonio Capaldo SpA/Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle dogane di Salerno*

(Lieta C-496/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Muitas savienība – Kopienas Muitas kodekss – Regula (EEK) Nr. 2913/92 – Preču pārbaudes – Lūgums pārskatīt muitas deklarāciju – Pēcmuitošanas pārbaude)

(2020/C 297/24)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Commissione tributaria regionale della Campania

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Antonio Capaldo SpA*

Atbildētājs: *Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle dogane di Salerno*

Rezolutīvā daļa

Padomes Regulas (EEK) Nr. 2913/1992 (1992. gada 12. oktobris) par Kopienas Muitas kodeksa izveidi 78. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas pieļauj uzsākt tajā paredzēto muitas deklarācijas pārskatīšanas procedūru, pat ja attiecīgā prece iepriekšējā importa laikā bez apstrīdēšanas ir bijusi pakļauta fiziskai pārbaudei, kas apstiprina tās tarifu klasifikāciju.

⁽¹⁾ OV C 257, 21.10.2019.

Tiesas (sestā palāta) 2020. gada 16. jūlija spriedums (Augstākā tiesa (Senāts) (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – SIA “Soho Group”/Patērētāju tiesību aizsardzības centrs

(Lieta C-686/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Patērētāju aizsardzība – Patēriņa kredītligumi – Direktīva 2008/48/EK – Jēdziens “kredīta kopējās izmaksas patērētājam” – Kredīta pagarināšanas izmaksas)

(2020/C 297/25)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Augstākā tiesa (Senāts)

Pamatlietas puses

Prasītāja: SIA “Soho Group”

Atbildētājs: Patērētāju tiesību aizsardzības centrs

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītīgumiem un ar ko atceļ [Padomes] Direktīvu 87/102/EEK, 3. panta g) punktā atrodamais jēdziens “kredīta kopējās izmaksas patērētājam” ir jāinterpretē tādējādi, ka šis jēdziens sevī ietver kredīta iespējamās pagarināšanas izmaksas gadījumā, ja, pirmkārt, konkrēti un precīzi noteikumi par kredīta iespējamu pagarināšanu, ieskaitot tā termiņu, ietilpst kredītīguma noteikumos un nosacījumos, par kuriem vienojas kredīta devējs un kredītaņēmējs, un, otrkārt, ja šīs izmaksas kredīta devējam ir zināmas.

(¹) OV C 399, 25.11.2019.

Apelācijas sūdzībā, ko 2019. gada 6. jūnijā iesniedza *Abaco Energy SA* u.c. par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2019. gada 25. marta rīkojumu lietā T-186/18 *Abaco Energy* u.c./Komisija

(Lieta C-436/19 P)

(2020/C 297/26)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: *Abaco Energy SA* un citi (pārstāvji: *P. Holtrop*, *abogado*)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija

Ar 2020. gada 21. jūlija rīkojumu Tiesa (septītā palāta) nolēma apelācijas sūdzību noraidīt kā daļēji acīmredzami nepieņemamu un daļēji acīmredzami nepamatotu un nosprieda, ka apelācijas sūdzības iesniedzēji sedz savus tiesāšanas izdevumus paši.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 7. aprīlī iesniedza *Curtea de Apel Alba Iulia* (Rumānija) – *SC Avio Lucos SRL*/Aģenģia de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj, Aģenģia de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central

(Lieta C-176/20)

(2020/C 297/27)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Alba Iulia

Pamatlietas puses

Prasītāja: *SC Avio Lucos SRL*

Atbildētāji: Aģenģia de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj, Aģenģia de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1307/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 637/2008 un Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 (¹), nepieļauj tādu valsts tiesisku regulējumu, ar ko ir paredzēts, ka darbību minimums, kas ir jāveic lauksaimniecības zemē, ko parasti uztur noganīšanai piemērotā stāvoklī, ir lauksaimnieka izmantoto dzīvnieku ganīšana?

- 2) Ja iepriekš minētās [Eiropas Savienības] tiesības neaizliedz pirmajā jautājumā minēto valsts tiesisko regulējumu, vai Regulas (ES) Nr. 1307/2013 (2013. gada 17. decembris) 4. panta 1. punkta a) un c) apakšpunkta un 9. panta 1. punkta tiesību normas var tikt interpretētas tādējādi, ka par "aktīvu lauksaimnieku" var uzskatīt juridisku personu, kas tādos apstākļos kā pamatlietā ir noslēgusi koncesijas līgumu un kas tur dzīvniekus, pamatojoties uz dažiem ar fiziskām personām noslēgtiem patapinājuma līgumiem, saskaņā ar kuriem norunātos laika posmos patapinātāji bez atlīdzības nodod patapinājuma ņēmējiem to īpašumā esošos dzīvniekus ganīšanai ganību platībās, kuras ir patapinājuma ņēmēju rīcībā?
- 3) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1306/2013 (2013. gada 17. decembris) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008⁽²⁾ atcelšanu 60. panta tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka ar mākslīgi radītiem apstākļiem ir jāsaprot arī tāds koncesijas līgums un tādi patapinājuma līgumi kā pamatlietā?

⁽¹⁾ OV 2013, L 347, 608. lpp.

⁽²⁾ OV 2013 L 347, 549. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 7. aprīlī iesniedza *Curtea de Apel București* (Rumānija) – *Fondul Proprietatea SA/Guvernul României, SC Complexul Energetic Hunedoara SA*, likvidācijas procesā, *Compania Națională de Transport a Energiei Electrice Transelectrica SA, SC Complexul Energetic Oltenia SA*

(Lieta C-179/20)

(2020/C 297/28)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel București

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Fondul Proprietatea SA*

Atbildētājas: *Guvernul României, SC Complexul Energetic Hunedoara SA*, likvidācijas procesā, *Compania Națională de Transport a Energiei Electrice Transelectrica SA, SC Complexul Energetic Oltenia SA*

Persona, kas iestājusies lietā: *Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri*

Prejudiciālie jautājumi

- a) Vai Rumānijas valsts pieņemtais tiesiskais regulējums, kas divām sabiedrībām, kurās kapitāla vairākums pieder valstij, paredz:
- a.1. prioritāras piekļuves piešķiršanu dispečervadībai un pārvades sistēmas operatora pienākumu iegādāties papildpakalpojumus no šīm sabiedrībām, un
 - a.2. garantētas piekļuves elektrotīkliem piešķiršanu šo divu sabiedrību saražotajai elektroenerģijai, lai nodrošinātu šo sabiedrību nepārtrauktu darbību,
- ir valsts atbalsts LESD 107. panta izpratnē, proti, vai tas ir pasākums, ko finansē valsts vai kas ir finansēts no valsts līdzekļiem, vai tam ir selektīvs raksturs un vai tas var iespaidot tirdzniecību starp dalībvalstīm? Apstiprinošas atbildes gadījumā, vai šāds valsts atbalsts ir jāpaziņo saskaņā ar LESD 108. panta 3. punktu?
- b) Vai tiesības garantēti piekļūt elektrotīkliem, kuras Rumānijas valsts ir piešķirusi divām sabiedrībām, kurās kapitāla vairākums pieder valstij, lai nodrošinātu šo sabiedrību nepārtrauktu darbību, atbilst Direktīvas 2009/72/EK⁽¹⁾ 15. panta 4. punkta tiesību normām?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/72/EK (2009. gada 13. jūlijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/54/EK atcelšanu (OV 2009 L 211, 55. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 23. aprīlī iesniedza Curtea de Apel Suceava (Rumānija) – BE, DT/Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Accer Ipurl Suceva – lichidator judiciar al BE, EP

(Lieta C-182/20)

(2020/C 297/29)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Suceava

Pamatlietas puses

Prasītāji: BE, DT

Atbildētāji: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Accer Ipurl Suceva – lichidator judiciar al BE, EP

Prejudiciālais jautājums

Vai Direktīva 2006/112/EK ⁽¹⁾, kā arī nodokļu neitralitātes, tiesību uz PVN atskaitīšanu un nodokļu uzlikšanas noteiktības principi liedz, tādos apstākļos kā pamatlietā, tādu valsts tiesisku regulējumu, kas, uzsākot komersanta maksātnespējas procesu, automātiskā veidā un bez papildu pārbaudēm paredz PVN korekciju, izmantojot aizliegumu atskaitīt PVN par ar nodokli apliekamiem darījumiem pirms maksātnespējas pasludināšanas, kā arī liek komersantam samaksāt atskaitāmo PVN? Vai tādos apstākļos kā pamatlietā, ņemot vērā ekonomiskās sekas komersantam un šādas korekcijas galīgu raksturu, samērīguma princips nepieļauj iepriekš minētās valsts tiesību normas?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp., īpašais izdevums[rumāņu valodā], Nodaļa 09 Sējums 3, 7. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 25. maijā iesniedza Rechtbank Overijssel (Nīderlande) – XXXX/Staatssecretaris van Financiën

(Lieta C-217/20)

(2020/C 297/30)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Overijssel

Pamatlietas puses

Prasītājs: XXXX

Atbildētājs: Staatssecretaris van Financiën

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/88/EK (2003. gada 4. novembris) par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem ⁽¹⁾ 7. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tādēļ, ka darbaņēmējs ir izmantojis savas tiesības uz ikgadējo atvaļinājumu, tas nezaudē savu darba samaksu vai tās daļu? Vai arī šī tiesību norma ir jāinterpretē tādējādi, ka darbaņēmējs saglabā savu darba samaksu ikgadējā atvaļinājuma izmantošanas laikā neatkarīgi no iemesla, kura dēļ tas nestrādā atvaļinājuma laikā?
- 2) Vai [...] Direktīvas 2003/88 [...] 7. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā valsts tiesību normas un prakse, saskaņā ar kurām darbaņēmējs, kurš slimības dēļ ir darbnespējīgs, atvaļinājuma sākumā saglabā savu darba samaksu līdz darba samaksai tieši pirms sava atvaļinājuma sākuma, pat ja ilgās darbnespējas dēļ šī darba samaksa ir zemāka nekā darba samaksa pilnas darbnespējas gadījumā?

- 3) Vai katra darbaņēmēja tiesības uz apmaksātu ikgadējo atvaļinājumu, pamatojoties uz [...] Direktīvas 2003/88 [...] 7. pantu un Eiropas Savienības pastāvīgo judikatūru, ir jāinterpretē tādējādi, ka tās nepieļauj darba samaksas samazināšanu atvaļinājuma laikā darbnespējas gadījumā?

(¹) OV 2003, L 299, 9. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 27. maijā iesniedza Tribunalul Mureș (Rumānija) – Sindicatul Lucrătorilor din Transporturi, TD/SC Samidani Trans SRL

(Lieta C-218/20)

(2020/C 297/31)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul Mureș

Pamatlietas puses

Prasītāji: Sindicatul Lucrătorilor din Transporturi un TD

Atbildētāja: SC Samidani Trans SRL

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 593/2008 (2008. gada 17. jūnijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Roma I) (¹), 8. panta interpretācija[:] vai individuālam darba līgumam piemērojamo tiesību aktu izvēle izslēdz tās valsts tiesību aktu piemērošanu, kurā darbaņēmējs parasti ir veicis savu darbu/vai arī tas, ka ir veikta piemērojamo tiesību aktu izvēle, izslēdz regulas 8. panta 1. punkta otrā teikuma piemērošanu?
- 2) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 593/2008 (2008. gada 17. jūnijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Roma I), 8. panta interpretācija[:] vai minimālā alga, kas ir piemērojama valstī, kurā darbaņēmējs parasti ir veicis savu darbu, ir tiesības, kas ietilpst "noteikumos, no kuriem nevar atkāpties, savstarpēji vienojoties, atbilstīgi tiesību aktiem, kurus piemērotu [...], ja nebūtu izdarīta izvēle" regulas 8. panta 1. punkta otrā teikuma izpratnē?
- 3) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 593/2008 (2008. gada 17. jūnijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Roma I), 3. panta interpretācija: vai individuālā darba līgumā norāde uz Rumānijas Darba kodeksa noteikumiem ir līdzvērtīga Rumānijas tiesību aktu izvēlei, jo Rumānijā ir vispārzināms, ka darba devējs iepriekš nosaka individuālā darba līguma saturu?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 593/2008 (2008. gada 17. jūnijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (OV 2008, L 177, 6. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 29. maijā iesniedza Curtea de Apel Constanța (Rumānija) – Euro Delta Danube Srl/Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul Județean Tulcea

(Lieta C-225/20)

(2020/C 297/32)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Constanța

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Euro Delta Danube Srl*

Atbildētājs: *Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul Județean Tulcea*

Prejudiciālais jautājums

1) Vai Deleģētās regulas Nr. 6[4]0/2014⁽¹⁾, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 attiecībā uz integrēto administrācijas un kontroles sistēmu, maksājumu atteikšanas vai atsaukšanas nosacījumiem un administratīvajiem sodiem, kas piemērojami tiešo maksājumu, lauku attīstības atbalsta un savstarpējās atbilstības kontekstā, 2. panta 23. punkta un 19. panta noteikumi pieļauj tādu valsts tiesību normu, saskaņā ar kuru šīs pamatlietas apstākļu kontekstā lauksaimniekam tiek piemēroti administratīvi sodi par pārdeklarēšanu tādēļ, ka tas neizpilda atbilstības nosacījumus platībai, kas tiek uzskatīta par pārdeklarētu, ja tas apstrādā zemes platību ar akvakultūras platībām, kas ir tā rīcībā, pamatojoties uz koncesijas līgumu, neiesniedzot pierādījumus par koncesijas piešķirēja piekrišanu izmantot zemi lauksaimniecības vajadzībām?

⁽¹⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 640/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 attiecībā uz integrēto administrācijas un kontroles sistēmu, maksājumu atteikšanas vai atsaukšanas nosacījumiem un administratīvajiem sodiem, kas piemērojami tiešo maksājumu, lauku attīstības atbalsta un savstarpējās atbilstības kontekstā (OV 2014, L 181, 48. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 4. jūnijā iesniedza *Oberster Gerichtshof* (Austrija) – *WD/job-medium GmbH*, likvidācijas procesā

(Lieta C-233/20)

(2020/C 297/33)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītājs un revīzijas sūdzības iesniedzējs: *WD*

Atbildētāja un atbildētāja revīzijas tiesvedībā: *job-medium GmbH*, likvidācijas procesā

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 31. panta 2. punktu un Direktīvas 2003/88/EK⁽¹⁾ 7. pantu ir saderīga valsts tiesību norma, atbilstoši kurai atlīdzība par neizmantoto ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu par pašreizējo (pagājušo) darba gadu nepienākas, ja darba ņēmējs vienpusēji bez svarīga iemesla un pirms termiņa izbeidz darba tiesiskās attiecības (“darba ņēmēja uzteikums”)?

2) Ja uz šo jautājumu tiek atbildēts noliedzoši:

2.1. Vai šādā gadījumā ir papildus jāpārbauda, vai darba ņēmējam atvaļinājuma izmantošana bija neiespējama?

2.2. Pēc kādiem kritērijiem ir jāveic šī pārbaude?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (2003. gada 4. novembris) par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem (OV 2003, L 299, 9. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 5. jūnijā iesniedza Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) – Federatie Nederlandse Vakbeweging/Heiploeg Seafood International BV, Heitrans International BV

(Lieta C-237/20)

(2020/C 297/34)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Pamatlietas puses

Prasītāja: Federatie Nederlandse Vakbeweging

Atbildētājas: Heiploeg Seafood International BV, Heitrans International BV

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2001/23/EK⁽¹⁾ 5. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka nosacījums, saskaņā ar kuru “bankrota procedūra vai citas maksātnespējas procedūras, kas sāktas nolūkā veikt [...] personas [, kas nodod īpašumtiesības,] aktīvu realizāciju”, ir izpildīts, ja:
 - i) personas, kas nodod īpašumtiesības, bankrots ir neizbēgams un tādējādi tā faktiski ir maksātnespējīga,
 - ii) saskaņā ar Nīderlandes tiesībām bankrota procedūras mērķis, realizējot parādnieka mantu, ir gūt maksimāli iespējamus ieņēmumus kreditoru kopumam, un
 - iii) tā dēvētajā *pre-pack* darījumā uzņēmuma (tā daļas) īpašumtiesību nodošana tiek sagatavota pirms bankrota pasludināšanas un veikta tikai pēc bankrota pasludināšanas, turklāt
 - iv) tiesas ieceltais plānotais maksātnespējas administrators ievēro kreditoru kopuma intereses un sociālās intereses, piemēram, interesi saglabāt darba vietas, kas ir jāuzrauga jau tiesas ieceltajam plānotajam bankrota lietu tiesnesim,
 - v) *pre-pack* mērķis ir turpmākajā bankrota procedūrā ļaut likvidācijai noritēt tā, ka tiek pārdots personas, kas nodod īpašumtiesības, mantā ietilpstošais *going-concern* uzņēmums (vai tā daļa), tādējādi gūstot maksimāli iespējamus ieņēmumus kreditoru kopumam un pēc iespējas saglabājot darba vietas, un
 - vi) procedūras kārtība garantē, kas šim mērķim faktiski ir izšķiroša nozīme?
- 2) Vai direktīvas 5. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka nosacījums, saskaņā ar kuru “bankrota procedūra vai citas maksātnespējas procedūras [...] atrodas kompetentas valsts iestādes uzraudzībā”, ir izpildīts, ja uzņēmuma (tā daļas) īpašumtiesību nodošana tiek sagatavota *pre-pack* darījumā pirms bankrota pasludināšanas un tiek veikta pēc bankrota pasludināšanas un
 - i) tā ievērošanu pirms bankrota pasludināšanas uzrauga plānotais maksātnespējas administrators un plānotais bankrota lietu tiesnesis, kurus iecēlusi tiesa, bet kuriem nav juridisku pilnvaru,
 - ii) plānotais maksātnespējas administrators saskaņā ar Nīderlandes tiesībām pirms bankrota pasludināšanas ievēro kreditoru kopuma intereses un citas sociālās intereses, piemēram, interesi saglabāt darba vietas, kas ir jāuzrauga plānotajam bankrota lietu tiesnesim,
 - iii) plānotā maksātnespējas administratora un plānotā bankrota lietu tiesneša uzdevumi neatšķiras no maksātnespējas administratora un bankrota lietu tiesneša uzdevumiem,

- iv) līgums, uz kura pamata tiek nodotas uzņēmuma īpašumtiesības un kurš ir sagatavots *pre-pack* laikā, tiek noslēgts un izpildīts tikai pēc bankrota pasludināšanas,
- v) pasludinot bankrotu, tiesa var tikt mudināta iecelt par maksātnespējas administratoru vai bankrota lietu tiesnesi citas personas, nevis plānoto maksātnespējas administratoru vai plānoto bankrota lietu tiesnesi, un
- vi) uz maksātnespējas administratoru un bankrota lietu tiesnesi attiecas tādas pašas objektivitātes un neatkarības prasības kā uz maksātnespējas administratoru un bankrota lietu tiesnesi bankrota procedūrā, pirms kuras nav noticis *pre-pack* darījums, un viņiem neatkarīgi no viņu līdzdalības apjoma pirms bankrota procedūras atbilstoši savām juridiskajām pilnvarām ir jāpārbauda, vai pirms bankrota pasludināšanas sagatavotā uzņēmuma (tā daļas) īpašumtiesību nodošana ir kreditoru kopuma interesēs, un – ja viņu atbilde uz šo jautājumu ir noliedzīga – ir jālemj, ka īpašumtiesību nodošana nenotiks, kamēr viņiem joprojām, pamatojoties uz citiem apsvērumiem – piemēram, tāpēc ka to liedz tādas citas sociālās intereses kā nodarbinātības nozīmīgums –, ir tiesības lemt, ka uzņēmuma (tā daļas) īpašumtiesību nodošana, kas sagatavota pirms bankrota pasludināšanas, nenotiks?

(¹) Padomes Direktīva 2001/23/EK (2001. gada 12. marts) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmēj sabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmēj sabiedrību daļu īpašnieka maiņas gadījumā (OV 2001, L 82, 16. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 5. jūnijā iesniedza Tribunal de première instance du Luxembourg (Beļģija) – BJ/État belge

(Lieta C-241/20)

(2020/C 297/35)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal de première instance du Luxembourg

Pamatlietas puses

Prasītājs: BJ

Atbildētāja: État belge

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar LESD 45. pantu tiek liegts tāds tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkots, kas ir vai nav iekļauts konvencijā, kuras mērķis ir novērst nodokļu dubultu uzlikšanu, saskaņā ar kuru nodokļu maksātājs, aprēķinot savu ienākuma nodokli dzīvesvietas valstī, zaudē daļu no ar nodokli neapliekamā minimuma un personīgās nodokļu priekšrocības (piemēram, nodokļa samazinājumu ilgtermiņa uzkrājumiem, proti, apdrošināšanas iemaksas par individuālu dzīvības apdrošināšanas līgumu, un nodokļa samazinājumu izdevumiem, kas radušies, lai taupītu enerģiju) tādēļ, ka viņš konkrētajā gadā ir guvis ienākumus arī citā dalībvalstī, kurā tie ir tikuši aplikti ar nodokli?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai atbilde joprojām ir apstiprinoša gadījumā, ja nodokļu maksātājs negūst būtiskus ienākumus – kvantitatīvi vai proporcionāli – savā dzīvesvietas valstī, bet tā tomēr var viņam piešķirt šīs nodokļu priekšrocības?
- 3) Ja atbilde uz otro jautājumu ir apstiprinoša, vai atbilde joprojām ir apstiprinoša, ja – saskaņā ar konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu starp dzīvesvietas valsti un otru valsti – nodokļu maksātājs šajā otrajā valstī attiecībā uz ienākumiem, kas ir apliekami ar nodokli šajā otrajā valstī, ir saņēmis šīs otrās valsts nodokļu tiesību aktos paredzētās personīgās nodokļu priekšrocības, bet šīs nodokļu priekšrocības neietver atsevišķas nodokļu priekšrocības, uz kurām nodokļu maksātājam principā ir tiesības dzīvesvietas valstī?

- 4) Ja atbilde uz trešo jautājumu ir apstiprinoša, vai atbilde joprojām ir apstiprinoša, ja, neraugoties uz šo pēdējo minēto atšķirību [nodokļu priekšrocībās], nodokļu maksātājs šajā otrajā valstī iegūst nodokļa samazinājumu, kas apmēra ziņā ir vismaz līdzvērtīgs tam, ko viņš ir zaudējis savā dzīvesvietas valstī?
- 5) Vai, ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 63. panta 1. punktu un 65. panta 1. punkta a) apakšpunktu, atbildes uz jautājumiem ir identiskas attiecībā uz tādu tiesisko regulējumu kā pamatlietā aplūkots, kas ir vai nav iekļauts konvencijā, kuras mērķis ir novērst nodokļu dubultu uzlikšanu, saskaņā ar kuru nodokļu maksātājs, aprēķinot savu ienākuma nodokli dzīvesvietas valstī, zaudē daļu no ar nodokli neapliekamā minimuma un personīgās nodokļu priekšrocības (piemēram, nodokļa samazinājumu ilgtermiņa uzkrājumiem, proti, apdrošināšanas iemaksas par individuālu dzīves apdrošināšanas līgumu, un nodokļa samazinājumu izdevumiem, kas radušies, lai taupītu enerģiju) tādēļ, ka viņš konkrētajā gadā ir guvis arī ienākumus no viņam piederošas dzīvojamās mājas īres citā dalībvalstī, kurā tie ir tikuši aplikti ar nodokli?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 29. maijā iesniedza *Rechtbank Midden-Nederland* (Nīderlande) – X, Z/Autoriteit Persoonsgegevens

(Lieta C-245/20)

(2020/C 297/36)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Midden-Nederland

Pamatlietas puses

Prasītāji: X, Z

Atbildētāja: *Autoriteit Persoonsgegevens*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai VDAR⁽¹⁾ 55. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar formulējumu “apstrādes darbības, ko veic tiesa, pildot savus uzdevumus,” var tikt saprasta tiesu iestādes veikta piekļuves piešķiršana procesuālajiem dokumentiem, kas ietver personas datus, turklāt šī piekļuve tiek piešķirta, nododot žurnālista rīcībā šo procesuālo dokumentu kopijas, kā tas ir norādīts lēmumā lūgt prejudiciālu nolēmumu?
- a) Vai, lai atbildētu uz šo jautājumu, ir nozīme tam, vai valsts uzraudzības iestādes veiktā šāda veida datu apstrādes uzraudzība ietekmē neatkarīgu tiesas spriešanu atsevišķās lietās?
- b) Vai, lai atbildētu uz šo jautājumu, ir nozīme tam, ka saskaņā ar tiesu iestādes norādīto, datu apstrādes veids un mērķis ir informēt žurnālistu un tādējādi dot viņam iespēju labāk ziņot par atklātu tiesas sēdi tiesvedības ietvaros, kas ir nepieciešams atklātības un tiesvedības pārskatāmības principa ievērošanai?
- c) Vai, lai atbildētu uz šo jautājumu, ir nozīme tam, vai datu apstrāde ir balstīta uz skaidru juridisko pamatu valsts tiesiskajā regulējumā?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (OV 2016, L 119, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 3. jūnijā iesniedza *Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, Afdeling Gent* (Beļģija) – *Openbaar Ministerie/EA*

(Lieta C-246/20)

(2020/C 297/37)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, Afdeling Gent

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Openbaar Ministerie*

Atbildētājs: EA

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2006/126/EK ⁽¹⁾ 2. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstīm vadītāja apliecība ir bez papildu prasībām jāatzīst arī tad, ja šī dokumenta izsniegšana balstās uz tādas vadītāja apliecības apmaiņu, kas izsniedzējvalstī ir tikusi reģistrēta kā pazaudēta un vairs nav derīga?
- 2) Vai dalībvalsts drīkst atteikties atzīt apmainīto vadītāja apliecību saskaņā ar Direktīvas 2006/126 11. panta 4. punkta otro daļu, ja apmaiņa ir notikusi brīdī, kad dalībvalsts, kas ir izsniegusi sākotnējo vadītāja apliecību, ir atņēmusi vadītāja apliecību līdz atkārtotu pārbaužu pabeigšanai?
- 3) Vai dalībvalsts drīkst atteikties atzīt apmainīto vadītāja apliecības dokumentu katrā ziņā tad, ja dalībvalsts, kuras teritorijā rodas jautājums par vadītāja apliecības dokumenta atzīšanu, pamatojoties uz konkrētām un drošām ziņām, var konstatēt, ka vadīšanas tiesības vadītāja apliecības apmaiņas brīdī vairs nepastāvēja?
- 4) Vai dalībvalsts drīkst atteikties atzīt apmainīto vadītāja apliecību katrā ziņā tad, ja jautājums par atzīšanu attiecas uz tādas dalībvalsts piederīgo, kurā rodas jautājums par atzīšanu, un šī dalībvalsts, pamatojoties uz konkrētām un drošām ziņām, konstatē, ka attiecīgā persona apmaiņas un/vai atzīšanas lūguma brīdī neizpildīja šajā dalībvalstī vadītāja apliecības izsniegšanai izvirzītās minimālās prasības?
- 5) Vai Direktīvas 2006/112 2. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas rada nevienlīdzību starp dalībvalsts piederīgo, kuram vadīšanas tiesības no jauna tiek piešķirtas tikai tad, kad viņš ir pabeidzis atkārtotās pārbaudes, un valstspiederīgo, kuram tāpat tika noteikts pienākums veikt atkārtotās pārbaudes, taču kurš pa to laiku iegūst ārvalsts vadītāja apliecību – attiecīgā gadījumā neievērojot dzīvesvietas prasību vai panākot apmaiņu uz tādas vadītāja apliecības pamata, kura izsniedzējdalībvalstī vairs nav derīga?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/126/EK (2006. gada 20. decembris) par vadītāju apliecībām (OV 2006, L 403, 18. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 10. jūnijā iesniedza *Cour de cassation* (Francija) – *Gtflx Tv/DR*

(Lieta C-251/20)

(2020/C 297/38)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Gtflx Tv*

Atbildētājs: DR

Prejudiciālais jautājums

Vai Regulas (ES) Nr. 1215/2012⁽¹⁾ 7. panta 2. punkta normas ir jāinterpretē tādējādi, ka persona, kas uzskata, ka ir tikušas aizskartas tās tiesības ar nomelnojošu izteikumu izplatīšanu tīmeklī, un ceļ prasību gan ar mērķi izlabot informāciju un dzēst saturu, gan lai saņemtu atlīdzību par no tā izrietošo morālo kaitējumu un saimnieciskajiem zaudējumiem, var prasīt katras dalībvalsts tiesās, kuru teritorijā šāds saturs ir bijis izvietots, vai ir bijis pieejams tiešsaistē, atlīdzināt nodarītos zaudējumus, kas ir nodarīti šīs dalībvalsts teritorijā atbilstoši spriedumam *eDate Advertising* (51. un 52. punkts) [Tiesas spriedums, 2011. gada 25. oktobris, apvienotās lietas C-509/09 un C-161/10], vai turpretī atbilstoši spriedumam *Svensk Handel* (48. punkts) [Tiesas spriedums, 2017. Gada 17. oktobris, lieta C-194/16] šādai personai prasība par zaudējumu atlīdzību ir jāceļ tajā tiesā, kuras jurisdikcijā ir izdot rīkojumu par informācijas labošanu un nomelnojošo komentāru dzēšanu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzišanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2012, L 351, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 9. jūnijā iesniedza *Hof van beroep te Brussel* (Beļģija) – *Impexco N.V./Novartis AG*

(Lieta C-253/20)

(2020/C 297/39)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van beroep te Brussel (Beļģija)

Pamatlietas puses

Prasītāja apelācijas instancē: *Impexco N.V.*

Atbildētāja apelācijas instancē: *Novartis AG*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LESD 34.–36. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja oriģinālās zāles ar preču zīmi (atsauces zāles) un ģenēriskas zāles EEZ tirgū ir laidiši ekonomiski savstarpēji saistīti uzņēmumi, preču zīmes īpašnieka rīcība, kura vērsta pret ģenērisko zāļu turpmāku izplatīšanu importētājvalstī, ko veic paralēlais importētājs, kurš tās ir pārsainojis, pievienojot oriģinālo zāļu (atsauces zāļu) preču zīmi, var izraisīt mākslīgu tirgu sadalīšanu dalībvalstu starpā?
- 2) Ja atbilde uz šo jautājumu ir apstiprinoša: vai preču zīmes īpašnieka rīcība, kas vērsta pret šo pārmērķēšanu tad ir jāpārbauda, ņemot vērā [Tiesas 1996. gada 11. jūlija spriedumā lietā *Bristol-Myers Squibb* u.c. (C-427/93, C-429/93 un C-436/93, EU:C:1996:282) izklāstītos, tā sauktos] BMS kritērijus?
- 3) Vai, lai atbildētu uz šiem jautājumiem, nozīme ir tam, ka ģenēriskās zāles un oriģinālās zāles ar preču zīmi (atsauces zāles) ir identiskas vai arī tām ir tāda pati terapeitiskā iedarbība Karaļa 2001. gada 19. aprīļa dekrēta par paralēlo importu 3. panta 2. punkta izpratnē?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 9. jūnijā iesniedza *Hof van beroep te Brussel* (Beļģija) – *PI Pharma NV/Novartis AG, Novartis Pharma NV*

(Lieta C-254/20)

(2020/C 297/40)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van beroep te Brussel

Pamatlietas puses

Prasītāja apelācijas instancē: *PI Pharma NV*

Atbildētājas apelācijas instancē: *Novartis AG, Novartis Pharma NV*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LESD 34.–36. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja oriģinālās zāles ar preču zīmi (atsauces zāles) un ģenēriskas zāles EEZ tirgū ir laidiši ekonomiski savstarpēji saistīti uzņēmumi, preču zīmes īpašnieka rīcība, kura vērsta pret ģenērisko zāļu turpmāku izplatīšanu importētājvalstī, ko veic paralēlais importētājs, kurš tās ir pārsaiņojis, pievienojot oriģinālo zāļu (atsauces zāļu) preču zīmi, var izraisīt mākslīgu tirgu sadalīšanu dalībvalstu starpā?
- 2) Ja atbilde uz šo jautājumu ir apstiprinoša: vai preču zīmes īpašnieka rīcība, kas vērsta pret šo pārmarķēšanu tad ir jāpārbauda, ņemot vērā [Tiesas 1996. gada 11. jūlija spriedumā lietā *Bristol-Myers Squibb* u.c. (C-427/93, C-429/93 un C-436/93, EU:C:1996:282) izklāstītos, tā sauktos] BMS kritērijus?
- 3) Vai, lai atbildētu uz šiem jautājumiem, nozīme ir tam, ka ģenēriskās zāles un oriģinālās zāles ar preču zīmi (atsauces zāles) ir identiskas vai arī tām ir tāda pati terapeitiskā iedarbība Karaļa 2001. gada 19. aprīļa dekrēta par paralēlo importu 3. panta 2. punkta izpratnē?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 18. jūnijā iesniedza *Bundesfinanzhof* (Vācija) –
Finanzamt T/S

(Lieta C-269/20)

(2020/C 297/41)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Finanzamt T*

Atbildētājs: S

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes Sestās direktīvas 77/388/EEK (1977. gada 17. maijs) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem (¹), 4. panta 4. punkta otrajā daļā dalībvalstīm paredzētā atļauja par atsevišķiem nodokļa maksātājiem [vienu nodokļa maksātāju] uzskatīt personas, kas reģistrētas attiecīgās valsts teritorijā un kas, juridiski būdamas patstāvīgas, ir cieši saistītas cita ar citu finansiālām, saimnieciskām un organizatoriskām saitēm, ir jāizmanto tādējādi,
 - a) ka par vienu nodokļa maksātāju uzskata vienu no šīm personām, kas ir nodokļa maksātāja par visiem šo personu darījumiem, vai tādējādi,
 - b) ka uzskatīšana par vienu nodokļa maksātāju neizbēgami – un līdz ar to arī apzinoties būtiskus nodokļu zaudējumus – radīs PVN maksātāju grupu, kas ir nošķirta no savstarpēji cieši saistītām personām un ir īpaši PVN mērķiem izveidota fiktīva vienība?
- 2) Ja atbilde uz pirmā jautājuma a) daļu ir apstiprinoša, vai no Eiropas Savienības Tiesas judikatūras par citiem mērķiem, nevis uzņēmējdarbības vajadzībām, Sestās direktīvas 6. panta 2. punkta izpratnē (Eiropas Savienības Tiesas spriedums, 2009. gada 12. februāris, *VNLTO*, C-515/07, EU:C:2009:88) izriet, ka nodokļa maksātājam,
 - a) kurš, pirmkārt, veic saimniecisku darbību un tādējādi sniedz pakalpojumus par atlīdzību šīs direktīvas 2. panta 1. punkta izpratnē un

b) kurš, otrkārt, vienlaikus veic darbību, kas tam jāveic kā valsts iestādei (valsts pārvaldes darbība) un attiecībā uz kuru tas netiek uzskatīts par nodokļa maksātāju minētās direktīvas 4. panta 5. punkta izpratnē,

pakalpojuma sniegšana bez atlīdzības, ja tas sniedz šo pakalpojumu, veicot savu saimniecisko darbību, bet saņem šo pakalpojumu, veicot savu valsts pārvaldes darbību, nav jāapliek ar nodokli Sestās direktīvas 77/388/EEK 6. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē?

(¹) OV 1977, L 145, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 19. jūnijā iesniedza *Giudice di pace di Massa* (Itālija) – GN, WX/*Prefettura di Massa Carrara – Ufficio Territoriale del Governo di Massa Carrara*

(Lieta C-274/20)

(2020/C 297/42)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Giudice di pace di Massa

Pamatlietas puses

Prasītāji: GN un WY

Atbildētājs: *Prefettura di Massa Carrara – Ufficio Territoriale del Governo di Massa Carrara*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai jēdziens “*diskriminācijas pilsonības dēļ*” aizliegums LESD 18. panta izpratnē ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstīm ir aizliegts izdot tiesību aktus, kas kaut vai netieši, slēptā un/vai būtiskā veidā var radīt grūtības citu dalībvalstu pilsoņiem?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai *Codice della strada* [Ceļu satiksmes kodeksa] 93. panta 1-bis punkts par aizliegumu pārvietoties ar ārvalstu transportlīdzekļa numura zīmēm (lai uz kādas personas vārda tās būtu reģistrētas) pēc sešdesmit Itālijā nodzīvotām dienām var radīt grūtības citu dalībvalstu pilsoņiem (ar ārvalstu numura zīmi reģistrēta transportlīdzekļa īpašniekiem) un attiecīgi būt diskriminējošs pilsonības dēļ?
- 3) Vai jēdzieni:
 - a. “*tiesības brīvi pārvietoties un dzīvot dalībvalstīs*”, kas paredzēts LESD 21. pantā;
 - b. “*iekšējais tirgus*”, kas “*aptver telpu bez iekšējām robežām, kurā saskaņā ar Līgumiem ir nodrošināta preču, personu, pakalpojumu un kapitāla brīva aprīte*” un ir paredzēts LESD 26. pantā;
 - c. “*Savienībā nodrošina darba ņēmēju pārvietošanās brīvību*”, kas paredzēts LESD 45. pantā;
 - d. “*aizliedz ierobežojumus kādas dalībvalsts pilsoņu brīvībai veikt uzņēmējdarbību citā dalībvalstī*”, kas paredzēts LESD 49.-55. pantā;
 - e. “*Savienībā aizliedz pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojumus to dalībvalstu pilsoņiem, kas veic uzņēmējdarbību kādā dalībvalstī, bet sniedz pakalpojumus citas dalībvalsts personai*”, kas paredzēts LESD 56.-62. pantā,

ir jāinterpretē tādējādi, ka ir aizliegti arī valsts tiesību akti, kas kaut vai netieši, slēptā un/vai būtiskā veidā var ierobežot vai apgrūtināt Eiropas pilsoņu iespēju īstenot tiesības brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, iespēju īstenot tiesības uz darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienības teritorijā, brīvību veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību vai jebkādā veidā ietekmēt šīs tiesības?

- 4) Ja atbilde uz trešo jautājumu ir apstiprinoša, vai Ceļu satiksmes kodeksa 93. panta 1-bis punkts par aizliegumu pārvietoties ar ārvalstu transportlīdzekļu numura zīmēm (lai uz kādas personas vārda tās būtu reģistrētas) pēc sešdesmit Itālijā nodzīvotām dienām var ierobežot, apgrūtināt vai jebkādā veidā ietekmēt iespēju īstenot tiesības brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, iespēju īstenot tiesības attiecībā uz darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienības teritorijā, brīvību veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 25. jūnijā iesniedza Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Beļģija) – CO, ME, GC un 42 citi prasītāji/MJ, Eiropas Komisija, Eiropas Ārējās darbības dienests, Eiropas Savienības Padome, Eulex Kosovo

(Lieta C-283/20)

(2020/C 297/43)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal du travail francophone de Bruxelles

Pamatlietas puses

Prasītāji: CO, ME, GC un 42 citi prasītāji

Atbildētāji: MJ, Eiropas Komisija, Eiropas Ārējās darbības dienests, Eiropas Savienības Padome, Eulex Kosovo

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes Vienotās rīcības 2008/124 (2008. gada 4. februāris) par Eiropas Savienības Tiesiskuma misiju Kosovā, EULEX KOSOVO ⁽¹⁾, pirms tajā tika izdarīti grozījumi ar Padomes Lēmumu 2014/349/KĀDP (2014. gada 12. jūnijs) ⁽²⁾, 8. panta 3. punkts un 10. panta 3. punkts, attiecīgā gadījumā kopsakarā ar citām, iespējams, atbilstošām tiesību normām, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem misijas vadītājam personīgi un tādējādi, ka viņš rīkojas savā vārdā, ir piešķirts starptautiskā civilā personāla, kas tika nodarbināts misijas EULEX KOSOVO dienestā laikposmā līdz 2014. gada 12. jūnijam, darba devēja statuss; vai arī, tostarp ņemot vērā Vienotās rīcības 2008/124/KĀDP, pirms tajā tika izdarīti 2014. gada 12. jūnija grozījumi, 8. panta 5. punktu un 9. panta 3. punktu, tie ir jāinterpretē tādējādi, ka darba devēja statuss ir piešķirts Eiropas Savienībai un/vai kādai no Eiropas Savienības iestādēm, piemēram, Eiropas Komisijai, Eiropas Ārējās darbības dienestam, Eiropas Savienības Padomei vai, iespējams, kādai citai iestādei, kuras vārdā būtu rīkojies misijas vadītājs līdz minētajam datumam atbilstoši pilnvarām, deleģētajām pilnvarām, vai jebkādai citai pārstāvības formai, kura attiecīgā gadījumā tiktu identificēta?

⁽¹⁾ OV 2008, L 42, 92. lpp.

⁽²⁾ Lēmums, ar ko groza Vienoto rīcību 2008/124/KĀDP par Eiropas Savienības Tiesiskuma misiju Kosovā, EULEX KOSOVO (OV 2014, L 174, 42. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 30. jūnijā iesniedza Tribunal judiciaire – Bobigny (Francija) – BNP Paribas Personal Finance SA/ZD

(Lieta C-288/20)

(2020/C 297/44)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal judiciaire – Bobigny

Pamatlietas dalībnieki

Prasītāja: BNP Paribas Personal Finance SA

Atbildētājs: ZD

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai tādi noteikumi kā pamatlietā aplūkoti, ar kuriem tostarp ir noteikts, ka Šveices franks ir norēķinu valūta un euro ir maksājuma valūta, kā rezultātā valūtas maiņas kursa risks gulstas uz aizņēmēju, ietilpst līguma galvenajā priekšmetā Direktīvas 93/13 (¹) 4. panta 2. punkta izpratnē, ja valūtas maiņas izdevumu apmērs netiek apstrīdēts un, ja pastāv noteikumi, ar kuriem aizņēmējam ir paredzēta iespēja noteiktos datumos izmantot iespēju veikt konvertēšanu euro valūtā saskaņā ar iepriekš noteiktu formulu?
- 2) Vai ar Direktīvas 93/13, kas ir interpretēta, ņemot vērā Kopienų tiesību efektivitātes principu, netiek pieļauta valsts judikatūra, kurā tiek uzskatīts, ka tāds noteikums vai noteikumu kopums kā pamatlietā aplūkots ir “vienkāršs un skaidri saprotams” direktīvas izpratnē, jo:
 - pirms aizdevuma sagatavotajā piedāvājumā ir sīki izklāstīti valūtas maiņas darījumi aizdevuma visas pastāvēšanas laikā un ir precizēts, ka izmantotais euro valūtas maiņas kurss pret Šveices frankiem būs tas, kuru piemēro divas darba dienas pirms notikuma, kas nosaka darījumu un kurš ir publicēts Eiropas Centrālās bankas tīmekļa vietnē?
 - piedāvājumā ir minēts, ka aizņēmējs piekrīt valūtas maiņas darījumiem no Šveices frankiem euro un no euro Šveices frankos, kas nepieciešami aizdevuma darbībai un atmaksāšanai, un ka aizdevējs konvertēs ikmēneša atmaksas maksājumu, kas veikti euro valūtā, atlikumu Šveices frankos pēc ar aizdevumu saistīto papildu izdevumu samaksas;
 - piedāvājumā ir norādīts, ka, ja valūtas maiņas darījuma rezultātā maksājamā summa Šveices frankos atmaksas termiņa beigās ir mazāka, kapitāla amortizācija būs lēnāka un konkrētā atmaksas termiņa iespējamā neamortizētā kapitāla daļa tiks iegrāmatota kā debeta atlikums Šveices franku kontā, un ir precizēts, ka aizdevuma kapitāla amortizācija mainīsies atkarībā no valūtas maiņas kursa, ko piemēro ikmēneša atmaksas maksājumiem, svārstībām uz augšu vai uz leju, [un] ka šīs izmaiņas var izraisīt aizdevuma amortizācijas ilguma pagarināšanos vai samazināšanos un, iespējams, grozīt kopējo atmaksas apmēru?
 - punktos “iekšējais euro konts” un “iekšējais Šveices franku konts” ir sīki izklāstītas darbības, kas tiek veiktas katra atmaksas maksājuma brīdī katra konta kredītā un debitā, un līgumā pārskatāmi ir izklāstīti konkrētais ārvalstu valūtas maiņas mehānisma darbības veids;lai gan piedāvājumā konkrēti nav skaidri minēts “valūtas maiņas kursa risks”, kas ir jāuzņemas aizņēmējam, ņemot vērā, ka viņš nesāņem ienākumus norēķinu valūtā, kā arī nav skaidri minēts “procentu likmes risks”?
- 3) Gadījumā, ja uz otro jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde, vai ar Direktīvu 93/13, kas ir interpretēta, ņemot vērā Kopienų tiesību efektivitātes principu, netiek pieļauta valsts judikatūra, kurā tiek uzskatīts, ka tāds noteikums vai noteikumu kopums kā pamatlietā aplūkots ir “vienkāršs un skaidri saprotams” direktīvas izpratnē, ja [otrāajā] jautājumā norādītos elementus papildina tikai simulācija, saskaņā ar kuru līguma, kura sākotnējais termiņš ir 20 gadi, maksājuma valūtas vērtība attiecībā pret norēķinu valūtu samazinās par 5,27 %, un kurā nav minēti tādi vārdi kā “risks” vai “grūtības”?
- 4) Vai pienākums pierādīt noteikuma “vienkāršo un skaidri saprotamo” raksturu Direktīvas 93/13 izpratnē, tostarp attiecībā uz līguma noslēgšanas apstākļiem, gulstas uz pārdevēju vai piegādātāju vai uz patērētāju?
- 5) Ja pienākums pierādīt noteikuma vienkāršo un skaidri saprotamo raksturu gulstas uz pārdevēju vai piegādātāju, vai ar Direktīvu 93/13 netiek pieļauta tāda valsts judikatūra, saskaņā ar kuru, ja pastāv dokumenti, kas attiecas uz pārdošanas paņēmieniem, tiek uzskatīts, ka aizņēmējiem ir jāpierāda, pirmkārt, ka viņi ir bijuši šajos dokumentos ietvertās informācijas saņēmēji un, otrkārt, ka viņiem tos ir adresējusi tieši banka, vai, gluži pretēji, ar [šo direktīvu] tiek prasīts, ka šie elementi rada prezumpciju, ka šajos dokumentos ietvertā informācija ir nodota aizņēmējiem, tostarp mutiski, proti, vienkāršu prezumpciju, kas pārdevējam vai piegādātājam, kuram ir jāatbild par informāciju, ko snieguši tā izvēlētie starpnieki, ir jāatspēko?

- 6) Vai ievērojama nelīdzsvarotība var pastāvēt tādā līgumā kā pamatlietā aplūkots, kurā abas puses ir pakļautas valūtas maiņas kursa riskam, ja, pirmkārt, pārdevēja vai piegādātāja rīcībā esošie līdzekļi pārsniedz tos, kas ir patērētāja rīcībā, lai paredzētu valūtas maiņas kursa risku, un, otrkārt, risks, kam pakļauts pārdevējs vai piegādātājs, ir ierobežots, bet patērētājs ir pakļauts neierobežotam riskam?

(¹) Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993, L 95, 29. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 30. jūnijā iesniedza Cour d'appel de Paris (Francija) – IB/FA

(Lieta C-289/20)

(2020/C 297/45)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour d'appel de Paris

Pamatlietas puses

Prasītājs: IB

Atbildētāja: FA

Prejudiciālais jautājums

Vai tādā gadījumā kā šis, kad no lietas faktiem izriet, ka viens no laulātajiem vienlaicīgi dzīvo divās dažādās dalībvalstīs, var uzskatīt Regulas (EK) Nr. 2201/2003 (¹) 3. panta izpratnē un tā piemērošanas nolūkā, ka viņa pastāvīgā dzīvesvieta ir abās dalībvalstīs, kas nozīmē, ka tad, ja šajā pantā uzskaitītie nosacījumi ir izpildīti abās dalībvalstīs, šo abu valstu tiesām ir vienāda jurisdikcija lemt par laulības šķiršanu?

(¹) Padomes Regula (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu (OV 2003, L 338, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 30. jūnijā iesniedza Satversmes tiesa (Latvija) – AS "Latvijas Gāze"/Latvijas Republikas Saeima, Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija

(Lieta C-290/20)

(2020/C 297/46)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Satversmes tiesa

Pamatlietas puses

Pieteikuma iesniedzēja: AS "Latvijas Gāze"

Pārējās lietas dalībnieces: Latvijas Republikas Saeima, Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2009/73/EK⁽¹⁾ 23. pants un 32. panta 1. punkts ir interpretējami tādējādi, ka dalībvalstīm jāpieņem tāds tiesiskais regulējums, kas paredzētu, pirmkārt, to, ka ikviens tiešais lietotājs var izvēlēties, kura veida sistēmai – pārvades vai sadales sistēmai – tas pieslēgsies, un, otrkārt, to, ka sistēmas operatoram ir pienākums tam atļaut pieslēgties attiecīgajai sistēmai?
- 2) Vai Direktīvas 2009/73/EK 23. pants ir interpretējams tādējādi, ka dalībvalstīm ir noteikts pienākums pieņemt tādu tiesisko regulējumu, atbilstoši kuram dabasgāzes pārvades sistēmai drīkst pieslēgties tikai tas tiešais lietotājs, kas nav mājsaimniecības lietotājs (proti, tikai rūpnieciskais lietotājs)?
- 3) Vai Direktīvas 2009/73/EK 23. pants un jo īpaši jēdziens “jauns rūpnieciskais lietotājs” ir interpretējami tādējādi, ka šajā pantā dalībvalstīm ir noteikts pienākums pieņemt tādu tiesisko regulējumu, atbilstoši kuram dabasgāzes pārvades sistēmai drīkst pieslēgties tikai tas tiešais lietotājs, kas nav mājsaimniecības lietotājs (proti, tikai rūpnieciskais lietotājs) un kas iepriekš nav bijis pieslēgts sadales sistēmai?
- 4) Vai Direktīvas 2009/73/EK 2. panta 3. punkts un 23. pants ir interpretējami tādējādi, ka ar tiem ir pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, atbilstoši kuram dabasgāzes pārvade ietver dabasgāzes transportēšanu tieši uz tiešā lietotāja dabasgāzes apgādes sistēmu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/73/EK (2009. gada 13. jūlijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/55/EK atcelšanu (OV 2009, L 211, 94. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 6. jūlijā iesniedza *Conseil d'État* (Francija) – *Icade Promotion Logement SAS/Ministère de l'Action et des Comptes publics*

(Lieta C-299/20)

(2020/C 297/47)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Icade Promotion Logement SAS*

Atbildētāja: *Ministère de l'Action et des Comptes publics*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai 2006. gada 28. novembra direktīvas⁽¹⁾ 392. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka peļņas daļas aplikšanas ar nodokli režīms tajā ir paredzēts tikai tādiem nekustamā īpašuma nodošanas darījumiem, kuru iegādei ticis piemērots [...] [PVN], bet nodokļu maksātājam, kurš to pārdod tālāk, nav bijis tiesību atskaitīt šo nodokli. Vai arī ar to tiek atļauts piemērot šo režīmu tādiem nekustamā īpašuma nodošanas darījumiem, kuru iegādei nav ticis uzlikts šis nodoklis vai nu tādēļ, ka šī iegāde neietilpst direktīvas piemērošanas jomā, vai arī tādēļ, ka, ietilpstot tās piemērošanas jomā, ir no tās izslēgta?
- 2) Vai 2006. gada 28. novembra direktīvas 392. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas izslēdz peļņas daļas aplikšanas ar nodokli režīma piemērošanu apbūves zemesgabalu nodošanas darījumiem operācijām šādos divos gadījumos:

— ja šie zemesgabali, kas iegādāti neapbūvēti, laikposmā starp to iegādi un tālākpārdošanu, ko veic nodokļu maksātājs, ir kļuvuši par apbūves zemesgabaliem;

- ja laikposmā starp to iegādi un tālākpārdošanu, ko veic nodokļu maksātājs, šo zemesgabalu raksturs ir izmainīts, piemēram, tie sadalīti daļās vai notikuši kādi darbi, kas ļauj infrastruktūras tīklu (ceļi, dzeramais ūdens, elektrība, gāze, kanalizācija, telekomunikācijas) ievilkšanu šajos gabalos?

(¹) Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2020. gada 22. jūlijā – Eiropas Komisija/Austrijas Republika

(Lieta C-328/20)

(2020/C 297/48)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: D. Martin un B.-R. Killmann)

Atbildētāja: Austrijas Republika

Prasītājas prasījumi

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- konstatēt, ka, ieviešot pielāgošanas mehānismu, kas attiecas uz ģimenes pabalstu un nodokļa atlaidi par apgādājamu bērnu darbaņēmējiem, kuru bērni pastāvīgi uzturas citā dalībvalstī, Austrijas Republika nav izpildījusi Regulas (EK) Nr. 883/2004 (¹) 7. un 67. pantā, kā arī Regulas Nr. 883/2004 4. pantā un Regulas (ES) Nr. 492/2011 (²) 7. panta 2. punktā paredzētos pienākumus;
- konstatēt, ka, ieviešot pielāgošanas mehānismu attiecībā uz “Familienbonus Plus”, nodokļa atlaidi vienīgajam apgādniekam, nodokļa atlaidi vientuļam vecākam un nodokļa atlaidi uzturlīdzekļu maksājumiem migrējošiem darbaņēmējiem, kuru bērni pastāvīgi uzturas citā dalībvalstī, Austrijas Republika turklāt nav izpildījusi Regulas Nr. 492/2011 7. panta 2. punktā paredzētos pienākumus;
- piespriest Austrijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galveni argumenti

Komisija apgalvo, ka Austrija piešķir personām, kuras strādā Austrijā un kurām ir bērni, bērna kopšanas pabalstu vienreizējas fiksētas summas veidā un ģimenes pabalsta un nodokļa atlaides par apgādājamu bērnu sociālo priekšrocību, kā arī “Familienbonus Plus”, nodokļa atlaidi vienīgajam apgādniekam, nodokļa atlaidi vientuļam vecākam un nodokļa atlaidi uzturlīdzekļu maksājumiem kā nodokļu priekšrocību. Kopš 2019. gada 1. janvāra Austrijas tiesiskajā regulējumā ir paredzēts, ka šie valsts pabalsti ir jāpielāgo tās dalībvalsts vispārējam cenu līmenim, kurā bērns pastāvīgi uzturas.

Pirmais pamats:

Komisija apgalvo, ka bērna kopšanas pabalsts un nodokļa atlaide par apgādājamu bērnu ir ģimenes pabalsti Regulas Nr. 883/2004 izpratnē. Šīs regulas 7. un 67. pants aizliedz dalībvalstij noteikt, ka ģimenes pabalstu piešķiršana vai apmērs ir atkarīgs no darbaņēmēja ģimenes locekļiem, kuri dzīvo dalībvalstī, kas nodrošina pabalstus. Ieviešot pielāgošanu, Austrija nosaka ģimenes pabalstu par labu bērniem atkarībā no tā, kurā valstī bērni dzīvo. Tādējādi Austrija pārkāpj Regulas Nr. 883/2004 7. un 67. pantu.

Otrais pamats:

Komisija arī apgalvo, ka pielāgošana, kā to ir ieviesusi Austrija, nostāda izdevīgākā situācijā tās personas, kuru bērni dzīvo dalībvalstīs ar augstāku cenu līmeni, nekā personas, kuru bērni dzīvo Austrijā, savukārt personas, kuru bērni dzīvo dalībvalstīs ar zemu cenu līmeni, tiek nostādītas neizdevīgākā situācijā. Ieviešot pielāgošanu, Austrija tomēr gaidīja ietaupījumus valsts budžetā, kas var nozīmēt tikai to, ka personas, kuras saņem šādus pabalstus un priekšrocības un kuru bērni dzīvo dalībvalstīs ar zemāku cenu līmeni nekā Austrijā, ir vairāk.

Pielāgošanas mehānisma rezultātā Austrija tādējādi ir radījusi netiešu diskrimināciju, kaitējot migrējošiem darba ņēmējiem. Nevar paredzēt likumīgu mērķi šīs diskriminācijas attaisnošanai. Līdz ar to attiecībā uz bērna kopšanas pabalstu un nodokļa atlaidi par apgādājamu bērnu Austrija nav ievērojusi vienlīdzīgas attieksmes principu, kāds ir paredzēts Regulas Nr. 883/2004 4. pantā un Regulas Nr. 492/2011 7. panta 2. punktā, un attiecībā uz "Familienbonus Plus", nodokļa atlaidi vienīgajam apgādniekam, nodokļa atlaidi vientuļam vecākam un nodokļa atlaidi uzturlīdzekļu maksājumiem – vienlīdzīgas attieksmes principu, kāds ir paredzēts Regulas Nr. 492/2011 7. panta 2. punktā.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV 2004, L 166, 1. lpp.).

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 492/2011 (2011. gada 5. aprīlis) par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos (OV 2011, L 141, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2020. gada 22. jūlijā Volotea, SA iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta paplašinātā sastāvā) 2020. gada 13. maija spriedumu lietā T-607/17 Volotea/Komisija

(Lieta C-331/20 P)

(2020/C 297/49)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Volotea, SA (pārstāvji: M. Carpagnano, avvocato, un M. Nordmann, Rechtsanwalt)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt pārsūdzētā sprieduma rezolutīvās daļas 1) un 2) punktu;
- daļēji atcelt 1. panta 2., 3. un 4. punktu Komisijas 2016. gada 29. jūlija lēmumā par valsts atbalstu SA.33983 (¹), kuru Itālija ir īstenojusi, lai sniegtu kompensāciju Sardīnijas lidostām par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistībām, kā arī šajā lēmumā iekļauto rīkojumu atgūt atbalstu, ciktāl tas skar apelācijas sūdzības iesniedzēju.

Pakārtoti:

- atcelt pārsūdzētā sprieduma rezolutīvās daļas 1) un 2) punktu;
- nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā.

Papildus tam apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdz Vispārējo tiesu piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Vispārējā tiesa esot kļūdījiesies, piemērojot valsts atbalsta jēdzienu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē. Konkrētāk, Vispārējā tiesa esot nepareizi piemērojusi ekonomiskas priekšrocības jēdzienu, pārsniegusi savu kompetenci, aizstājot Eiropas Komisijas argumentāciju, un nepareizi izpratusi selektivitātes, valsts līdzekļu un konkurences izkropļojuma kritērijus.

Vispārējā tiesa esot kļūdījiesies attiecībā uz iespējamību valsts atbalstu attaisnot, pamatojoties uz LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu un Kopienas vadlīnijām par lidostu finansēšanu un valsts atbalstu darbības uzsākšanai aviosabiedrībām, kas veic lidojumus no reģionālām lidostām.

Vispārējā tiesa, liekot atgūt atbalstu, neesot ņēmusi vērā tiesiskās palāvības aizsardzības principu; tā esot kļūdījies attiecībā uz LESD 296. panta 2. punkta pārkāpuma atzīšanu tā iemesla dēļ, ka Eiropas Komisija neesot norādījusi pietiekamu pamatojumu, un neesot ievērojusi apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību.

(¹) Komisijas Lēmums (ES) 2017/1861 (2016. gada 29. jūlijs) par valsts atbalstu SA.33983 (2013/C) (ex 2012/NN) (ex 2011/N) – Itālija – Kompensācija Sardinijas lidostām par sabiedrisko pakalpojumu saistībām (SGEI) (OV 2017, L 268, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2020. gada 23. jūlijā *easyJet Airline Co. Ltd* iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta paplašinātā sastāvā) 2020. gada 13. maija spriedumu lietā T-8/18 *easyJet Airline*/Komisija

(Lieta C-343/20 P)

(2020/C 297/50)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *easyJet Airline Co. Ltd* (pārstāvji: J. Rivas Andrés, avocat, A. Manzanque Valverde, abogada)

Otra lietas dalībniiece: Eiropas Komisija

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu un/vai Komisijas 2016. gada 29. jūlija Lēmumu (ES) 2017/1861 (¹) par valsts atbalstu SA.33983 (2013/C) (ex 2012/NN) (ex 2011/N) – Itālija – Kompensācija Sardinijas lidostām par sabiedrisko pakalpojumu saistībām (SGEI), ciktāl tas attiecas uz apelācijas sūdzības iesniedzēju;
- pakārtoti – atcelt pārsūdzēto spriedumu un nodot lietu atpakaļ atkārtotai izskatīšanai Vispārējā tiesā, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saistībā ar tiesvedību apelācijas instancē un pirmajā instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka pārsūdzētais spriedums ir jāatceļ, ņemot vērā šādus četrus pamatus.

Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka pārsūdzētajā spriedumā ir pieļauta tiesību kļūda, jo sajaukts novērtējums attiecībā uz diviem valsts atbalsta esamības nosacījumiem (valsts līdzekļi un priekšrocība).

Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka pārsūdzētajā spriedumā ir pieļauta tiesību kļūda, jo tajā ir atzīts, ka šajā lietā nevarēja piemērot TED kritēriju. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu, secinādama, ka lidostu ekspluatanti nav ievērojamā apmērā ieguldījuši savus naudas līdzekļus un nav rīkojušies kā privāti tirgus ekonomikas dalībnieki. Turklāt pārsūdzētajā spriedumā izklāstītā argumentācija par TED kritērija nepiemērojamību esot pretrunā LESD 345. pantam, vienlīdzīgas attieksmes principam un nediskriminācijas principam, kā arī *easyJet* tiesībām uz aizstāvību.

Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka pārsūdzētajā spriedumā ir pieļauta tiesību kļūda, jo ir secināts, ka lidostu ekspluatanti rīkojās tikai kā Sardinijas reģiona starpnieki.

Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka pārsūdzētajā spriedumā ir pieļauta tiesību kļūda attiecībā uz to, kā identificēti: i) reģionālās shēmas galasaņēmēji; ii) netiešā priekšrocība un iii) shēmas sekundārā ietekme.

(¹) OV 2017, L 268, 1. lpp.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Prasība, kas celta 2020. gada 15. jūnijā – *Pollinis France*/Komisija

(Lieta T-371/20)

(2020/C 297/51)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Pollinis France* (Parīze, Francija) (pārstāvis: C. Lepage, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- pamatojoties uz Regulas (EK) Nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ 8. panta 3. punktu, atcelt klusējot pausto Eiropas Komisijas lēmumu noraidīt atkārtoto pieteikumu par piekļuvi dokumentiem, kas reģistrēts ar numuru GESTDEM Nr. 2020/0498.
- piespriest Eiropas Komisijai samaksāt prasītājam 3 000 EUR tiesāšanās izdevumu segšanai, pamatojoties uz Reglamenta 134. panta 1. punktu.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ar pārsūdzēto lēmumu ir pārkāpta Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta otrā daļa, jo Eiropas Komisija nav norādījusi iemeslus, kādēļ tā ir piemērojusi izņēmumu – lēmumu pieņemšanas aizsardzību.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ar pārsūdzēto lēmumu ir pārkāpta Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta otrā daļa, jo šeit prevalējot plašas sabiedrības intereses iepazīties ar pieprasītajiem dokumentiem un ka uz šiem dokumentiem esot jāattiecinā plašāka piekļuve, kāda tiek piešķirta “likumdošanas dokumentiem”.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ar pārsūdzēto lēmumu ir pārkāpts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1367/2006 ⁽²⁾ 6. panta 1. punkts, jo Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. panta 3. punktā minētais izņēmums esot jāinterpretē un jāpiemēro šauri – vēl jo vairāk tad, ja pieprasītā informācija attiecas uz emisiju dabas vidē.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1367/2006 (2006. gada 6. septembris) par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV 2006, L 264, 13. lpp.).

Prasība, kas celta 2020. gada 20. jūnijā – *Datax/REA*

(Lieta T-381/20)

(2020/C 297/52)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Datax sp. z o.o.* (Varšava, Polija) (pārstāvis: J. Bober, advokāts)

Atbildētāja: Pētniecības izpildaģentūra

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt 2019. gada 13. novembrī pieņemto lēmumu (ARES 2019 7018535 – 13/11/2019), kurā norādīts uz attiecināmo izmaksu daļēju noraidīšanu un ES iemaksas atgūšanu un kurā pieprasīts, lai prasītāja samaksātu līgumsodu;
- piespriest Pētniecības izpildaģentūrai (REA) atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp prasītājas izmaksas saistībā ar tās juridisko pārstāvību Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza astoņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļautas kļūdas faktisko apstākļu konstatēšanā un ka ir pārkāptas Polijas darba tiesību normas.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka nav ievēroti Savienības tiesību pamatprincipi, tostarp tiesiskums.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka prasītāja nav pieļāvusi nekādus pārkāpumus.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka nav piemērots samērīguma princips.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka kļūdaini ir apgalvojums, ka prasītāja nav izpildījusi dotācijas līgumus.
6. Ar sesto pamatu – pakārtoti – tiek apgalvots, ka ar to, ka pārsūdzēto lēmumu pieņēmusi Eiropas Savienības izpildaģentūra REA, nevis Eiropas Komisija, esot pieļauta kļūda.
7. Ar septīto pamatu – arī pakārtoti – tiek apgalvots, ka ir pārkāptas Beļģijas Karalistes tiesību normas.
8. Ar astoto pamatu – arī pakārtoti – tiek apgalvots, ka atbildētājas finansiālajiem prasījumiem ir iestājies noilgums.

Prasība, kas celta 2020. gada 19. jūnijā – Flašker/Komisija

(Lieta T-392/20)

(2020/C 297/53)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Petra Flašker (Grosuplje, Slovēnija) (pārstāvis: K. Zdolšek, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2020. gada 24. marta lēmumu Lietā SA.43546 – Apgalvots valsts atbalsts uzņēmumam *Lekarna Ljubljana*, ar ko, neuzsākot formālu izmeklēšanu, tika atzīts, ka pasākumi, par kuriem prasītāja iesniegusi sūdzību, nav uzskatāmi par valsts atbalstu;
- piespriest Eiropas Komisijai segt savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka pārsūdzētajā lēmumā izklāstītajā argumentācijā ir pieļautas būtiskas pretrunas un ka līdz ar to nav izpildīts LESD 296. pantā noteiktais pienākums norādīt pamatojumu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija, secinādama, ka šie pasākumi ir uzskatāmi par esošu atbalstu, ir pieļāvusi faktu un tiesību kļūdas.

— Prasītāja šajā ziņā norāda, ka Komisijas lēmums ir balstīts uz neprecīzu un nepilnīgu faktu izklāstu un ka šie fakti juridiskā ziņā ir nepareizi kategorizēti, kas uzskatāms par LESD 107. un 108. panta pārkāpumu.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka divos pirmajos pamatos izklāstītās faktu un tiesību kļūdas liecina par grūtībām Komisijas veiktajā novērtējumā par šo lietu un par nozīmīgo faktu nepietiekamu pārbaudi pirms lēmuma pieņemšanas, kas esot pietiekams iemesls formālas izmeklēšanas procedūras uzsākšanai. Šīs grūtības vēl vairāk palielināja tas, ka pastāvēja vēl citas, procesuālas grūtības, kas izklāstītas šajā trešajā pamatā. Pastāvot šādām grūtībām, Komisijai esot bijis jāuzsāk formālā izmeklēšanas procedūra un, tā kā tā atteicās to darīt, tā neesot ievērojusi prasītājas procesuālas tiesības, kas izriet no LESD 108. panta 2. punkta.

Prasība, kas celta 2020. gada 27. jūnijā – *Global Translation Solutions*/Komisija

(Lieta T-404/20)

(2020/C 297/54)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Global Translation Solutions Ltd.* (Valleta, Malta) (pārstāvis: C. Mifsud-Bonnici, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt atbildētājas 2020. gada 17. aprīļa lēmumus, pirmkārt, piešķirt izraudzītajam pretendentam līguma slēgšanas tiesības attiecībā uz daļu Nr. 22 EN>MT iepirkuma procedūrā TRAD19, un, otrkārt, noraidīt prasītājas piedāvājumu, kas tika iesniegts attiecībā uz daļu Nr. 22, kā arī visus atbildētājas saistītos lēmumus;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētājas 2020. gada 17. aprīļa lēmumi, pirmkārt, piešķirt izraudzītajam pretendentam līguma slēgšanas tiesības attiecībā uz daļu Nr. 22 EN>MT iepirkuma procedūrā TRAD19, un, otrkārt, noraidīt prasītājas piedāvājumu, kas tika iesniegts attiecībā uz daļu Nr. 22, esot pretlikumīgi, jo tie esot balstīti uz būtisku un acīmredzamu kļūdu vērtējumā, nosakot standarta novērtējuma skalu tulkojumu pārbaudei.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka atbildētājas 2020. gada 17. aprīļa lēmumi, pirmkārt, piešķirt izraudzītajam pretendentam līguma slēgšanas tiesības attiecībā uz daļu Nr. 22 EN>MT iepirkuma procedūrā TRAD19, un, otrkārt, noraidīt prasītājas piedāvājumu, kas tika iesniegts attiecībā uz daļu Nr. 22, esot pretlikumīgi, jo ar standarta novērtējuma skalu esot pārkāpts likums, tostarp, Finanšu regulas⁽¹⁾ 160. panta 1. punkts, un tie esot pretrunā Savienības tiesību vispārējiem principiem, tostarp, publiskā iepirkuma, kā arī vienlīdzīgas attieksmes un pārskatāmības principiem.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētājas 2020. gada 17. aprīļa lēmumi, pirmkārt, piešķirt izraudzītajam pretendētājam līguma slēgšanas tiesības attiecībā uz daļu Nr. 22 EN>MT iepirkuma procedūrā TRAD19, un, otrkārt, noraidīt prasītājas piedāvājumu, kas tika iesniegts attiecībā uz daļu Nr. 22, esot pretlikumīgi, jo atbildētāja neesot norādījusi pamatojumu savam lēmumam noraidīt prasītājas pieteikumu, kā prasīts Savienības tiesībās un Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka atbildētājas 2020. gada 17. aprīļa lēmumi, pirmkārt, piešķirt izraudzītajam pretendētājam līguma slēgšanas tiesības attiecībā uz daļu Nr. 22 EN>MT iepirkuma procedūrā TRAD19, un, otrkārt, noraidīt prasītājas piedāvājumu, kas tika iesniegts attiecībā uz daļu Nr. 22, esot pretlikumīgi, jo atbildētājas rīcība sarakstes ar prasītāju pēc 2020. gada aprīļa laikā it īpaši attiecībā uz tās paskaidrojumiem par standarta novērtējuma skalu un "iepriekš definētām kļūdām" esot pretrunā rūpības pienākuma, labas pārvaldības un publiskā iepirkuma vispārējiem principiem.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) 2018/1046 (2018. gada 18. jūlijs) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un atceļ Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (OV 2018 L 193, p. 1).

Prasība, kas celta 2020. gada 3. jūlijā – KT/EIB

(Lieta T-415/20)

(2020/C 297/55)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: KT (pārstāvis: L. Levi, advokāte)

Atbildētāja: Eiropas Investīciju banka

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt šo prasību, tostarp tajā iekļauto iebildi par prettiesiskumu, par pieņemamu un pamatotu;
- līdz ar to:
 - atcelt 2020. gada 24. martā pieņemto lēmumu, ar kuru viņai kā disciplinārsods ir piemērota atļaišana no darba svarīga iemesla dēļ bez iepriekšēja uzteikuma, izmaksājot atļaišanas pabalstu;
 - piespriest atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza sešus pamatus.

1. Pirmais pamats attiecas uz tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, it īpaši uz Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta pārkāpumu.
2. Otrais pamats attiecas uz pārkāpumu tiesību akta autora kompetences neesamības dēļ.
3. Trešais pamats attiecas uz saprātīga termiņa pārkāpumu, it īpaši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta pārkāpumu.
4. Ceturtais pamats attiecas uz objektivitātes principa pārkāpumu. Pirmkārt, prasītāja izvirza iebildi par prettiesiskumu, jo Eiropas Investīciju bankas (EIB) Personāla noteikumu 40. pants neatbilstot objektivitātes principam, ciktāl tas attiecas uz objektīvo objektivitāti. Otrkārt, viņa uzskata, ka EIB ieviestajā procedūrā ir pārkāpts objektivitātes princips, ciktāl tas attiecas uz subjektīvo objektivitāti.

5. Ar piekto pamatu tiek apgalvotas acīmredzamas kļūdas vērtējumā un noteikumu par personas datu aizsardzību pārkāpums.
6. Sestais pamats attiecas uz samērīguma principa neievērošanu.

Prasība, kas celta 2020. gada 3. jūlijā – KU/EĀDD

(Lieta T-425/20)

(2020/C 297/56)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: KU (pārstāvis: R. Wardyn, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt EĀDD 2019. gada 17. septembra lēmumu, ar ko tika noraidīts prasītājas lūgums sniegt palīdzību;
- atcelt 2020. gada 3. aprīļa lēmumu, ar ko tika noraidīta prasītājas sūdzība saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu;
- piespriest atbildētājam samaksāt 15 000 EUR kā taisnīgu atlīdzību par uzmākšanos, no kā cietusi prasītāja;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanas izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots nepietiekams pamatojums un pierādījumu nepārbaudīšana.
 - Tiek apgalvots, ka EĀDD 2019. gada 17. septembra un 2020. gada 3. aprīļa lēmumi neesot pietiekami pamatoti, kas esot pretrunā administrācijas pienākumam pamatot savus lēmumus (Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkts un Eiropas labas administratīvās prakses kodeksa 18. pants).
 2. Ar otro pamatu tiek apgalvota tiesību kļūda: Civildienesta noteikumu 12.a panta pārkāpums.
 - EĀDD esot pārkāpis Civildienesta noteikumu 12.a pantu, atsakoties uzskatīt, ka X uzvedība, kas ir atspoguļota prasītājas lūgumā sniegt palīdzību, esot personas aizskaršana darba vietā šī panta izpratnē.
 3. Ar trešo pamatu tiek apgalvota acīmredzama kļūda vērtējumā.
 - EĀDD esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, atsakoties uzskatīt, ka X uzvedība, kas ir atspoguļota prasītājas lūgumā sniegt palīdzību, esot personas aizskaršana darba vietā.
 4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvota pienākuma sniegt palīdzību neizpilde: Civildienesta noteikumu 24. panta pārkāpums.
 - Tiek apgalvots, ka vairāk nekā sešpadsmit mēnešu periods esot nesamērīgs termiņš izmeklēšanas veikšanai un ka EĀDD kopā ar IDOC esot pārkāpuši saprātīga termiņa principu, kā arī neesot izpildījuši pienākumu rīkoties ātri, tādējādi pārkāpjot Civildienesta noteikumu 24. pantu.
-

Prasība, kas celta 2020. gada 7. jūlijā – JR/Komisija**(Lieta T-435/20)**

(2020/C 297/57)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: JR (pārstāvji: L. Levi un A. Blot, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt šo prasību par pieņemamu un pamatotu;
- līdz ar to:
 - atcelt 2020. gada 15. aprīļa lēmumu, ar ko ir noraidīts prasītāja lūgums pārskatīt atlases komisijas 2019. gada 16. decembra lēmumu neiekļaut prasītāju iekšējā konkursa COM/03/AD/18 (AD6) – 1 – Administratori rezerves sarakstā, un tādējādi vajadzības gadījumā atcelt šo 2019. gada 16. decembra lēmumu;
 - piespriest atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam prasītājs izvirza divus pamatus.

1. Pirmais pamats attiecas uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā, kā arī to noteikumu pārkāpumu, kas regulē atlases komisijas darbu.
2. Otrais pamats attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi, kā arī labas pārvaldības principa pārkāpumu.

Prasība, kas celta 2020. gada 10. jūlijā – Jindal Saw un Jindal Saw Italia/Komisija**(Lieta T-440/20)**

(2020/C 297/58)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Jindal Saw Ltd (Ņūdeli, Indija), Jindal Saw Italia SpA (Trieste, Itālija) (pārstāvji: R. Antonini, E. Monard un B. Maniatis, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2020/527 (2020. gada 15. aprīlis), ar ko pēc Vispārējās tiesas sprieduma lietā T-301/16 atkārtoti nosaka galīgo antidempinga maksājumu Indijas izcelsmes plastiskā čuguna (saukta arī par čugunu ar lodveida grafitu) cauruļu un caurulišu importam attiecībā uz Jindal Saw Limited;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Regulas (EK) Nr. 1225/2009 10. panta 1. punkts un ka nav ievērots vispārējais atpakaļejoša spēka aizlieguma princips.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka nav ievērots vispārējais atpakaļejoša spēka aizlieguma princips un vispārējais tiesiskās noteiktības princips.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts LESD 266. un 264. pants.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka nav ievērots samērīguma princips un ka ir pārkāpts LES 5. panta 1. un 4. punkts.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka nav ievērotas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un ka ir pārkāpts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Savienības Muitas kodeksa 103. pants un LESD 296. pants.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka Komisijai nebija kompetences piemērot reģistrāciju *Jindal* veiktajam importam un ka ir pārkāpts Regulas (EK) Nr. 1225/2009 14. panta 5. punkts.

Prasība, kas celta 2020. gada 10. jūlijā – *Jindal Saw* un *Jindal Saw Italia*/Komisija

(Lieta T-441/20)

(2020/C 297/59)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Jindal Saw Ltd* (Ņūdeli, Indija), *Jindal Saw Italia SpA* (Trieste, Itālija) (pārstāvji: R. Antonini, E. Monard un B. Maniatīs, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2020/526 (2020. gada 15. aprīlis), ar ko pēc Vispārējās tiesas sprieduma lietā T-300/16 atkārtoti nosaka galīgo kompensācijas maksājumu Indijas izcelsmes plastiskā čuguna (saukta arī par čugunu ar lodveida grafitu) cauruļu un caurulišu importam attiecībā uz *Jindal Saw Limited*;
- piespriest Komisijai atlīdzināt šīs tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Regulas (EK) Nr. 597/2009 16. panta 1. punkts un ka nav ievērots vispārējais atpakaļejoša spēka aizlieguma princips.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka nav ievērots vispārējais atpakaļejoša spēka aizlieguma princips un vispārējais tiesiskās noteiktības princips.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts LESD 266. un 264. pants.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka nav ievērots samērīguma princips un ka ir pārkāpts LES 5. panta 1. un 4. punkts.

5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka nav ievērotas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un ka ir pārkāpts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Savienības Muitas kodeksa 103. pants un LESD 296. pants.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka Komisijai nebija kompetences piemērot reģistrāciju *Jindal* veiktajam importam un ka ir pārkāpts Regulas (EK) Nr. 597/2009 24. panta 5. punkts.

Prasība, kas celta 2020.gada 13.jūlijā – Grangé un Van Strydonck/EUIPO – Nema (“âme”)

(Lieta T-442/20)

(2020/C 297/60)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Isaline Grangé* (Edegem, Beļģija) un *Alizée Van Strydonck* (Strombeek-Bever, Beļģija) (pārstāvis – *M. De Vroey*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Nema Srl* (*San Lazzaro di Savena*, Itālija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēji: prasītāji Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskā preču zīme “âme” – reģistrācijas pieteikums Nr. 17 895 139

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtnās padomes 2020. gada 4. jūnija lēmums lietā R 2960/2019-4

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO un jebkurai personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2020. gada 13. jūlijā – Sanford/EUIPO – Avery Zweckform (“Labels”)

(Lieta T-443/20)

(2020/C 297/61)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Sanford LP* (Atlanta, Džordžija, Amerikas Savienotās valstis) (pārstāvis – *J. Zecher*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Avery Zweckform GmbH* (*Oberlaindern/Valley*, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus dizainparauga īpašniece: prasītāja Vispārējā tiesā

Strīdus dizainparaugs: Kopienas dizainparaugs Nr. 141999-0002

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas trešās padomes 2020. gada 15. maija lēmums lietā R 2413/2018-3

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- noraidīt otrās procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieces 2018. gada 11. decembra apelācijas sūdzību par EUIPO Anulēšanas nodaļas 2018. gada 25. oktobra lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas radušies apelācijas procesā.

Izvirzītie pamati:

- Padomes Regulas (EK) Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Padomes Regulas (EK) Nr. 6/2002 6. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpums;
- Padomes Regulas (EK) Nr. 6/2002 7. panta 1. punkta pārkāpums;
- Padomes Regulas (EK) Nr. 6/2002 63. panta 2. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2020. gada 13. jūlijā – VeriGraft/EASME

(Lieta T-457/20)

(2020/C 297/62)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: VeriGraft AB (Gēteborga, Zviedrija) (pārstāvji: P. Hansson un M. Persson, advokāti)

Atbildētāja: Mazo un vidējo uzņēmumu izpildaģentūra (EASME)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- konstatēt un atzīt, ka EASME atgūšanas rīkojums saistībā ar izmaksām 258 588,80 EUR apmērā nav spēkā;
- konstatēt un atzīt, ka izmaksas kopsummā 258 588,80 EUR apmērā, ko EASME (pilnībā vai daļēji) ir noraidījusi, ir pieļaujamas izmaksas;
- konstatēt un atzīt, ka EASME paziņojums par parādu 106 928,74 EUR apmērā nav spēkā, un
- piespriest EASME atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs galvenos pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ar atgūšanas rīkojumu esot pārkāptas tiesības uz labu pārvaldību, proti:

- no atgūšanas rīkojuma, t.sk. tā pielikumiem, nav iespējams saprast, kuras tieši izmaksas EASME ir noraidījusi un uz kāda pamata šīs izmaksas ir noraidītas. Līdz ar to esot pārkāptas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantā nostiprinātās tiesības uz labu pārvaldību, konkrēti – neesot izpildīts pienākums norādīt pamatojumu.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka noraidītās izmaksas esot pieļaujamas saskaņā ar dotāciju nolīgumu, proti:
- noraidītās izmaksas katrā ziņā esot pieļaujamas saskaņā ar VERIGRAFT un EASME noslēgtā dotāciju nolīguma noteikumiem, jo tās ir minētas šajā dotāciju nolīgumā un ir norādītas periodiskajos pārskatos, ko apstiprinājusi EASME.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka paziņojums par parādu katrā ziņā neesot spēkā, jo noraidītās VERIGRAFT izmaksas ir pieļaujamas saskaņā ar dotāciju nolīgumu, proti:
- VERIGRAFT faktiskās izmaksas pārsniedzot summu, ko EASME vēlas atgūt ar atgūšanas rīkojumu, un tādējādi paziņojums par parādu katrā ziņā neesot spēkā arī šā iemesla dēļ.

Prasība, kas celta 2020. gada 21. jūlijā – Eggy Food/EUIPO (“YOUR DAILY PROTEIN”)

(Lieta T-464/20)

(2020/C 297/63)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eggy Food GmbH & Co. KG (Osnabrūk, Vācija) (pārstāvis – J. Eberhardt, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “YOUR DAILY PROTEIN” reģistrācijas pieteikums – Reģistrācijas pieteikums Nr. 17 953 235

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2020. gada 8. maija lēmums lietā R 2235/2019-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- uzdot publicēt Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 17 953 235;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 2. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2020. gada 24. jūlijā – LD/Komisija

(Lieta T-474/20)

(2020/C 297/64)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: LD (pārstāvis: M. Velardo, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja lūdz Vispārējo tiesu atcelt:

- 2019. gada 20. jūnija lēmumu, ar kuru prasītāja tika izslēgta no dalības konkursa EPSO/AD/371/19 pārbaudījumos *Assessment Center*;
- 2019. gada 31. oktobra lēmumu, ar kuru tika noraidīts pārskatīšanas lūgums par izslēgšanu no konkursa EPSO/AD/371/19;
- iecelējinstiūcijas 2020. gada 22. aprīļa lēmumu, ar kuru tika noraidīta administratīvā sūdzība, kas iesniegta atbilstoši Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktam.

Turklāt tā lūdz piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi tiem, kas ir izvirzīti lietā T-456/20 LA/Komisija.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības
Publikāciju birojs
L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV